

Službeni list

Europske unije

C 95

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.

28. veljače 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 95/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 95/02 Predmet C-598/20: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Satversmes tiesa – Latvija) – „Pilsētas zemes dienests” AS („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Usklađivanje poreznih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Izuzeća – Članak 135. stavak 1. točka (l) i članak 135. stavak 2. – Leasing i iznajmljivanje nepokretne imovine – Isključenje iz izuzeća od obveznog najma zemljišta vlasnika izgrađenih nekretnina – Načelo porezne neutralnosti”) 2

2022/C 95/03 Predmet C-602/20: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 17. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – „AKZ – Burgas” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Burgas („Zahtjev za prethodnu odluku – Doprinosi za socijalnu sigurnost – Povrat neosnovano uplaćenih doprinosa – Ograničenje kamata na povrat – Nacionalna postupovna autonomija – Načelo ekvivalentnosti – Načelo djelotvornosti – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Očita nedopuštenost”) 2

2022/C 95/04 Predmet C-647/20: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 13. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – XG/Autoridade Tributária e Aduaneira („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Izravno oporezivanje – Oporezivanje kapitalnih dobitaka od nekretnina – Članci 63., 64. i 65. UFEU-a – Slobodno kretanje kapitala – Veće porezno opterećenje kapitalnih dobitaka od nekretnina koje su ostvarili rezidenti trećih zemalja”) 3

HR

2022/C 95/05	Predmet C-670/20: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 6. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Ráckevei Járásbíróság – Mađarska) – EP, TA, FV, TB/ERSTE Bank Hungary Zrt („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Ugovor o zajmu izražen u stranoj valuti – Ugovorne odredbe kojima se zajmoprimca izlaže valutnom riziku – Članak 4. stavak 2. – Zahtjevi razumljivosti i transparentnosti – Nepostojanje utjecaja izjave potrošača prema kojoj je on potpuno svjestan potencijalnih rizika koji proizlaze iz sklapanja ugovora o zajmu izraženog u stranoj valuti – Jasno i razumljivo sročene ugovorne odredbe”)	4
2022/C 95/06	Predmet C-224/21: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 13. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – VX/Autoridade Tributária e Aduaneira („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Izravno oporezivanje – Oporezivanje kapitalnih dobitaka od nekretnina – Članci 63. i 65. UFEU-a – Slobodno kretanje kapitala – Diskriminacija – Veće porezno opterećenje kapitalnih dobitaka od nekretnina koje su ostvarili nerezidenti – Mogućnost oporezivanja pod uvjetima koji se primjenjuju na rezidente”)	4
2022/C 95/07	Predmet C-273/21: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 26. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Budapest Környéki Törvényszék – Mađarska) – WD/Agrárminiszter („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Uredba (EU) br. 1307/2013 – Programi izravne potpore – Članak 4. stavak 1. točke (c) i (e) – Članak 32. stavak 2. – Zahtjev za jedinstveno plaćanje po površini – Pojam „prihvatljivi hektar” – Zemljište koje je u zemljišnu knjigu upisano kao aerodrom – Stvarno korištenje u poljoprivredne svrhe”)	5
2022/C 95/08	Predmet C-516/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. kolovoza 2021. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt X protiv Y	6
2022/C 95/09	Predmet C-599/21 P: Žalba koju su 21. rujna 2021. podnijeli AM.VI. Srl i Quinam Limited, pravni sljednik društva Fashioneast Sàrl protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 14. srpnja 2021. u predmetu T-297/20, Fashioneast i AM.VI./EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)	6
2022/C 95/10	Predmet C-612/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2021. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Gmina O./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	6
2022/C 95/11	Predmet C-616/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. listopada 2021. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej/Gminie L.	7
2022/C 95/12	Predmet C-618/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2021. uputio Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie (Poljska) – AR i dr./PK SA i dr.	7
2022/C 95/13	Predmet C-628/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. listopada 2021. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – TB	9
2022/C 95/14	Predmet C-642/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – P.C.H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	9
2022/C 95/15	Predmet C-643/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – F.O.L./Tribunalul Cluj	10
2022/C 95/16	Predmet C-644/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – M.I.A., P.R.-M., V.-C.I.-C, F.C.R., P (prije T). Ș-B., D.R., P.E.E., F.I./Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați	11
2022/C 95/17	Predmet C-645/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – C.C.C., C.R.R., U.D.M./Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu	12
2022/C 95/18	Predmet C-667/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. studenoga 2021. uputio Bundesarbeitsgerichts (Njemačka) – ZQ protiv Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts	13

2022/C 95/19	Predmet C-723/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. studenoga 2021. uputio Verwaltungsgericht Cottbus (Njemačka) – Stadt Frankfurt (Oder) und FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH protiv Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe	14
2022/C 95/20	Predmet C-750/21 P: Žalba koju je 6. prosinca 2021. podnio Pilatus Bank plc protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 24. rujna 2021. u predmetu T-139/19, Pilatus Bank/ESB	16
2022/C 95/21	Predmet C-751/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2021. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – Pj/Eurowings GmbH	17
2022/C 95/22	Predmet C-753/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2021. uputio Cour de cassation (Francuska) – Instrubel NV/Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services.	18
2022/C 95/23	Predmet C-754/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2021. uputio Cour de cassation (Francuska) – Montana Management Inc./Heerema Zwiwindrecht BV, BNP Paribas Securities Services	19
2022/C 95/24	Predmet C-772/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2021. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – „Brink’s Lithuania” UAB/Lietuvos bankas	19
2022/C 95/25	Predmet C-804/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2021. uputio Korkein oikeus (Finska) – C i CD	20

Opći sud

2022/C 95/26	Predmet T-209/15: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Gmina Kosakowo/Komisija („Državne potpore – Infrastruktura zračne luke – Javno financiranje koje su općine Gdynia i Kosakowo dodijelile u korist zračne luke Gdynia-Kosakowo – Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i nalaže njezin povrat – Prednost – Načelo privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu – Utjecaj na trgovinu među državama članicama – Narušavanje tržišnog natjecanja – Povrat – Obveza obrazlaganja”)	21
2022/C 95/27	Predmet T-263/15 RENV: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Gmina Miasto Gdynia i Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo/Komisija („Državne potpore – Infrastruktura zračne luke – Javno financiranje koje su općine Gdynia i Kosakowo dodijelile u korist zračne luke Gdynia-Kosakowo – Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i nalaže njezin povrat – Prednost – Načelo privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu – Utjecaj na trgovinu među državama članicama – Narušavanje tržišnog natjecanja – Povrat – Povlačenje odluke – Nepostojanje ponovnog pokretanja formalnog istražnog postupka – Postupovna prava zainteresiranih osoba – Prava obrane – Obveza obrazlaganja”)	21
2022/C 95/28	Predmet T-177/17: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – EKETA/Komisija („Arbitražna klauzula – Ugovor Ask-it sklopljen u okviru šestog okvirnog programa – Prihvatljivi troškovi – Obavijest o terećenju koju je Komisija izdala radi povrata predumjmljenih iznosa – Vjerodostojnost evidencija radnog vremena – Sukob interesa – Podugovaranje”)	22
2022/C 95/29	Predmet T-189/17: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – EKETA/Komisija („Arbitražna klauzula – Ugovor Humabio sklopljen u okviru šestog okvirnog programa – Prihvatljivi troškovi – Obavijest o terećenju koju je Komisija izdala radi povrata predumjmljenih iznosa – Vjerodostojnost evidencija radnog vremena – Sukob interesa”)	23
2022/C 95/30	Predmet T-190/17: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – EKETA/Komisija („Arbitražna klauzula – Ugovor Cater sklopljen u okviru šestog okvirnog programa – Prihvatljivi troškovi – Obavijest o terećenju koju je izdala Komisija u svrhu povrata predumjmljenih iznosa – Vjerodostojnost evidencija radnog vremena – Sukob interesa”)	23

2022/C 95/31	U spojenim predmetima T-721/18 i T-81/19: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Apostolopoulou i Apostolopoulou-Chrysanthaki/Komisija („Izvanugovorna odgovornost – Ugovori o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru različitih programa Unije – Povreda ugovornih odredbi koju je počinilo društvo korisnik bespovratnih sredstava – Prihvatljivi troškovi – OLAF-ova istraga – Likvidacija društva – Povrat od članova navedenog društva – Prisilno izvršenje – Navodi koje su zastupnici Komisije iznijeli pred nacionalnim sudovima – Identifikacija tuženika – Povreda formalnih zahtjeva – Djelomična nedopuštenost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)	24
2022/C 95/32	Predmet T-158/19: Presuda Općeg suda od 15. prosinca 2021. – Breyer/REA („Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Okvirni program za istraživanja i inovacije Obzor 2020. (2014. – 2020.) – Uredba (EU) br. 1290/2013 – Dokumenti o istraživačkom projektu „iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System” – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa treće osobe – Djelomično uskraćivanje pristupa – Prevladavajući javni interes”)	24
2022/C 95/33	Predmet T-703/19: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – DD/FRA („Tužba za naknadu štete – Javna služba – Privremeno osoblje – Pokretanje upravne istrage – Članak 86. stavak 2. Pravilnika o osoblju – Obveza pružanja informacija – Trajanje postupka – Razumni rok – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Povjerljivost upravne istrage – Dužnost brižnog postupanja – Neimovinska šteta – Uzročna veza”)	25
2022/C 95/34	Predmet T-795/19: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – HB/Komisija („Ugovori o javnoj nabavi usluga – Pružanje usluga tehničke podrške Visokom savetu sudstva – Odluka o smanjenju vrijednosti ugovora i povratu već isplaćenih iznosa – Tužba za poništenje i naknadu štete – Akt koji pripada u isključivo ugovorni okvir od kojega je neodvojiv – Nepostojanje arbitražne klauzule – Nedopuštenost – Nepostojanje štete odvojive od ugovora”)	26
2022/C 95/35	Predmet T-796/19: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – HB/Komisija („Ugovori o javnoj nabavi usluga – Pružanje usluga tehničke podrške ukrajinskim tijelima – Odluka o smanjenju vrijednosti ugovora i povratu već isplaćenih iznosa – Tužba za poništenje i naknadu štete – Akt koji pripada u isključivo ugovorni okvir od kojega je neodvojiv – Nepostojanje arbitražne klauzule – Nedopuštenost – Nepostojanje štete odvojive od ugovora”)	27
2022/C 95/36	Predmet T-870/19: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Worldwide Spirits Supply/EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije CLEOPATRA QUEEN – Raniji nacionalni verbalni žig CLEOPATRA MELFINCO – Članci 15. i 57. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članci 18. i 64. Uredbe (EU) 2017/1001) – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijeg žiga – Proglašenje ništavosti”)	27
2022/C 95/37	Predmet T-6/20: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Dr. Spiller/EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Alpenrausch Dr. Spiller – Raniji verbalni žig Europske unije RAUSCH – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	28
2022/C 95/38	Predmet T-369/20: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – EFFAS/EUIPO – CFA Institute (CEFA Certified European Financial Analyst) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije CEFA Certified European Financial Analyst – Raniji verbalni žig Europske unije CFA – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	29
2022/C 95/39	Predmet T-381/20: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Datax/REA („Arbitražna klauzula – Sedmi okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) – Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava HELP i GreenNets – OLAF-ova istraga – Troškovi osoblja – Teret dokazivanja – Vjerodostojnost evidencija radnog vremena – Neprihvatljivost troškova koje je prijavio korisnik – Zahtjev za povrat – Obavijesti o terećenju – Zastara – Razuman rok – Proporcionalnost”)	29

2022/C 95/40	Predmet T-549/20: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Magic Box Int. Toys/EUIPO – KMA Concepts (SUPERZINGS) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije SUPERZINGS – Raniji međunarodni figurativni žig ZiNG – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	30
2022/C 95/41	Predmet T-587/20: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – MO/Vijeće („Javna služba – Dužnosnici – Premještaj po službenoj dužnosti – Razdoblje ocjenjivanja 2019. – Pravo na saslušanje – Odgovornost”)	30
2022/C 95/42	Predmet T-598/20: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Skechers USA/EUIPO (ARCH FIT) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije ARCH FIT – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	31
2022/C 95/43	Predmet T-699/20: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Fashion Energy/EUIPO – Retail Royalty (1 st AMERICAN) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije 1 st AMERICAN – Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje orla ili drugu pticu grabljivicu – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Fonetska sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (UE) 2017/1001) – Članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001 – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)	32
2022/C 95/44	Predmet T-159/21: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Bustos/EUIPO – Bicicletas Monty (motwi) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije motwi – Raniji nacionalni verbalni žig MONTY – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	32
2022/C 95/45	Predmet T-194/21: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Fidia farmaceutici/EUIPO – Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava međunarodnog figurativnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig HYALOSTEL ONE – Raniji verbalni žig Europske unije HYALISTIL i raniji figurativni žig Europske unije HyalOne – Raniji međunarodni verbalni žig HYALO – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Obveza obrazlaganja”)	33
2022/C 95/46	Predmet T-195/21: Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Klymenko/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje pravâ obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu”)	34
2022/C 95/47	Predmet T-495/14: Rješenje Općeg suda od 17. prosinca 2021. – Theodorakis i Theodoraki/Vijeće („Izvanugovorna odgovornost – Ekonomska i monetarna politika – Program potpore stabilnosti Cipra – Izjave Euroskupine od 16. i 25. ožujka 2013. u pogledu Cipra – Izjava predsjednika Euroskupine od 21. ožujka 2013. u pogledu Cipra – Pogrešna naznaka tuženika – Očita nedopuštenost”)	34
2022/C 95/48	Predmet T-496/14: Rješenje Općeg suda od 17. prosinca 2021. – Berry Investments/Vijeće („Izvanugovorna odgovornost – Ekonomska i monetarna politika – Program potpore stabilnosti Cipra – Izjave Euroskupine od 16. i 25. ožujka 2013. u pogledu Cipra – Izjava predsjednika Euroskupine od 21. ožujka 2013. u pogledu Cipra – Pogrešna naznaka tuženika – Očita nedopuštenost”)	35
2022/C 95/49	Predmet T-355/19 INTP: Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2021. – CE/Odbor regija („Postupak – Tumačenje presude – Nedopuštenost”)	36
2022/C 95/50	Predmet T-620/20: Rješenje Općeg suda od 8. prosinca 2021. – Alessio i dr./ESB („Tužba za poništenje – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Oporavak i sanacija kreditnih institucija – Mjere rane intervencije – Odluka ESB-a da stavi društvo Banca Carige pod privremenu upravu – Naknadne odluke o produljenju – Rok za tužbu – Nepravodobnost – Nedopuštenost”)	36

2022/C 95/51	Predmet T-303/21: Rješenje Općeg suda od 2. prosinca 2021. – FC/EASO („Tužba za poništenje – Javna služba – Privremeno osoblje – Stegovni postupak – Zahtjev za suspenziju – Poziv na saslušanje pred stegovnim vijećem – Odgoda datuma saslušanja – Nepostojanje akta koji negativno utječe – Preuranjena tužba – Očita nedopuštenost”)	37
2022/C 95/52	Predmet T-722/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. prosinca 2021. – D’Amato i dr./Parlament („Privremena pravna zaštita – Članovi Parlamenta – Uvjeti pristupa zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada u vezi sa zdravstvenom krizom – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	37
2022/C 95/53	Predmet T-723/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. prosinca 2021. – Rooker i dr./Parlament („Privremena pravna zaštita – Članovi Parlamenta – Uvjeti pristupa zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada u vezi sa zdravstvenom krizom – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	38
2022/C 95/54	Predmet T-724/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. prosinca 2021. – IL i dr./Parlament („Privremena pravna zaštita – Javna služba – Uvjeti pristupa zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada u vezi sa zdravstvenom krizom – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	38
2022/C 95/55	Predmet T-764/21: Tužba podnesena 8. prosinca 2021. – Atesos medical i dr./Komisija	39
2022/C 95/56	Predmet T-780/21: Tužba podnesena 14. prosinca 2021. – Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC)	40
2022/C 95/57	Predmet T-16/22: Tužba podnesena 10. siječnja 2022. – NV/EIB	40
2022/C 95/58	Predmet T-19/22: Tužba podnesena 11. siječnja 2022. – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry (Oblik skutera)	41
2022/C 95/59	Predmet T-20/22: Tužba podnesena 12. siječnja 2022. – NW/Komisija	42
2022/C 95/60	Predmet T-21/22: Tužba podnesena 12. siječnja 2022. – NY/Komisija	43
2022/C 95/61	Predmet T-23/22: Tužba podnesena 11. siječnja 2022. – Grail/Komisija	43
2022/C 95/62	Predmet T-25/22: Tužba podnesena 17. siječnja 2022. – Canai Technology/EUIPO – WE Brand (HE&ME)	44
2022/C 95/63	Predmet T-848/19: Rješenje Općeg suda od 20. prosinca 2021. – HS/Komisija	45
2022/C 95/64	Predmet T-765/20: Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2021. – The Floow/Komisija	45
2022/C 95/65	Predmet T-46/21: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2021. – El Corte Inglés/EUIPO – Yajun (PREMILITY)	45
2022/C 95/66	Predmet T-519/21: Rješenje Općeg suda od 8. prosinca 2021. – VY/Komisija	46

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2022/C 95/01)***Posljednja objava**

SL C 84, 21.2.2022.

Prethodne objave

SL C 73, 14.2.2022.

SL C 64, 7.2.2022.

SL C 51, 31.1.2022.

SL C 37, 24.1.2022.

SL C 24, 17.1.2022.

SL C 11, 10.1.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Satversmes tiesa – Latvija) – „Pilsētas zemes dienests” AS

(Predmet C-598/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Usklađivanje poreznih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Izuzeća – Članak 135. stavak 1. točka (l) i članak 135. stavak 2. – Leasing i iznajmljivanje nepokretne imovine – Isključenje iz izuzeća od obveznog najma zemljišta vlasnika izgrađenih nekretnina – Načelo porezne neutralnosti”)

(2022/C 95/02)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Pilsētas zemes dienests” AS

uz sudjelovanje: Latvijas Republikas Saeima

Izreka

Članak 135. stavak 1. točku (l) i članak 135. stavak 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg je najam zemljišta u okviru sustava obveznog najma isključen iz izuzeća od poreza na dodanu vrijednost.

⁽¹⁾ SL C 35, 01. 2. 2021.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 17. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – „AKZ – Burgas” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Burgas

(Predmet C-602/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Doprinosi za socijalnu sigurnost – Povrat neosnovano uplaćenih doprinosa – Ograničenje kamata na povrat – Nacionalna postupovna autonomija – Načelo ekvivalentnosti – Načelo djelotvornosti – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Očita nedopuštenost”)

(2022/C 95/03)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „AKZ – Burgas” EOOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Burgas.

uz sudjelovanje: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 30. rujna 2020. uputio Varhoven administrativen sad (Vrhovni upravni sud, Bugarska) očito je nedopušten.

(¹) SL C 28, 25. 1. 2021.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 13. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – XG/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-647/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Izravno oporezivanje – Oporezivanje kapitalnih dobitaka od nekretnina – Članci 63., 64. i 65. UFEU-a – Slobodno kretanje kapitala – Veće poredno opterećenje kapitalnih dobitaka od nekretnina koje su ostvarili rezidenti trećih zemalja”)

(2022/C 95/04)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XG

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članak 63. i članak 65. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice o porezu na dohodak fizičkih osoba koji kapitalne dobitke koje rezident treće zemlje ostvari prodajom nekretnina smještenih u toj državi članici podvrgava poreznom opterećenju većem od onog koje bi se primijenilo za tu istu vrstu transakcije na kapitalne dobitke koje je ostvario rezident navedene države članice.

(¹) SL C 53, 15. 2. 2021.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 6. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Ráckevei Járásbíróság – Mađarska) – EP, TA, FV, TB/ERSTE Bank Hungary Zrt

(Predmet C-670/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Ugovor o zajmu izražen u stranoj valuti – Ugovorne odredbe kojima se zajmoprimca izlaže valutnom riziku – Članak 4. stavak 2. – Zahtjevi razumljivosti i transparentnosti – Nepostojanje utjecaja izjave potrošača prema kojoj je on potpuno svjestan potencijalnih rizika koji proizlaze iz sklapanja ugovora o zajmu izraženog u stranoj valuti – Jasno i razumljivo sročene ugovorne odredbe”)

(2022/C 95/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Ráckevei Járásbíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: EP, TA, FV, TB

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt

Izreka

Članak 4. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da je zahtjev transparentnosti odredbi ugovora o zajmu izraženog u stranoj valuti, koje zajmoprimca izlažu valutnom riziku, ispunjen samo ako je prodavatelj robe ili pružatelj usluga potonjem pružio točne i dostatne informacije o valutnom riziku, koje prosječnom potrošaču, koji je prosječno obaviješten i postupa s uobičajenom pažnjom i opreznošću, omogućuju da ocijeni rizik od negativnih, potencijalno znatnih, ekonomskih posljedica takvih odredbi na svoje financijske obveze tijekom cjelokupnog trajanja tog ugovora. U tom pogledu okolnost da potrošač izjavljuje da je potpuno svjestan potencijalnih rizika koji proizlaze iz sklapanja navedenog ugovora sama po sebi nema utjecaja u svrhu ocjene je li prodavatelj robe ili pružatelj usluga ispunio navedeni zahtjev transparentnosti.

⁽¹⁾ SL C 98, 22. 3. 2021.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 13. prosinca 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – VX/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-224/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Izravno oporezivanje – Oporezivanje kapitalnih dobitaka od nekretnina – Članci 63. i 65. UFEU-a – Slobodno kretanje kapitala – Diskriminacija – Veće porezno opterećenje kapitalnih dobitaka od nekretnina koje su ostvarili nerezidenti – Mogućnost oporezivanja pod uvjetima koji se primjenjuju na rezidente”)

(2022/C 95/06)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VX

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članak 63. i članak 65. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice o porezu na dohodak fizičkih osoba koji nerezidente, kad je riječ o kapitalnim dobicima ostvarenima prodajom nekretnina smještenih u toj državi članici, sustavno podvrgava poreznom opterećenju većem od onog koje bi se primijenilo za tu istu vrstu transakcije na kapitalne dobitke koje su ostvarili rezidenti, neovisno o mogućnosti danoj nerezidentima da odaberu sustav koji se primjenjuje na rezidente.

(¹) SL C 252, 28. 6. 2021.

**Rješenje Suda (šesto vijeće) od 26. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Budapest Környéki Törvényszék – Mađarska) – WD/Agrárminiszter**

(Predmet C-273/21) (¹)

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna
politika – Uredba (EU) br. 1307/2013 – Programi izravne potpore – Članak 4. stavak 1. točke (c) i (e) –
Članak 32. stavak 2. – Zahtjev za jedinstveno plaćanje po površini – Pojam „prihvatljivi hektar” –
Zemljište koje je u zemljišnu knjigu upisano kao aerodrom – Stvarno korištenje u poljoprivredne svrhe”)**

(2022/C 95/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Budapest Környéki Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WD

Tuženik: Agrárminiszter

Izreka

Članak 4. stavak 1. točke (c) i (e) i članak 32. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 treba tumačiti na način da površinu koja je u nacionalnom pravu klasificirana kao aerodrom, na kojoj se ne obavlja nijedna djelatnost u vezi s potonjim, treba kvalificirati kao poljoprivrednu površinu koju se koristi u poljoprivredne svrhe s obzirom na to da je se stvarno koristi kao trajni pašnjak u svrhu uzgoja životinja.

(¹) SL C 252, 28. 6. 2021.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. kolovoza 2021. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
Finanzamt X protiv Y**

(Predmet C-516/21)

(2022/C 95/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt X

Tuženik: Y

Prethodno pitanje

Obuhvaća li obveza plaćanja poreza za iznajmljivanje stalno ugrađene opreme i strojeva u skladu s člankom 135. stavkom 2. prvom rečenicom točkom (c) Direktive o PDV-u⁽¹⁾

- samo izolirano (samostalno) iznajmljivanje takve opreme i strojeva ili i
- iznajmljivanje (*leasing*) takve opreme i strojeva koje je na temelju ugovora o najmu zgrade između istih stranaka (i kao pomoćna usluga tom iznajmljivanju) u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom l. Direktive o PDV izuzeto od porezne obveze?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Žalba koju su 21. rujna 2021. podnijeli AM.VI. Srl i Quinam Limited, pravni sljednik društva
Fashioneast Sàrl protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 14. srpnja 2021. u predmetu T-297/20,
Fashioneast i AM.VI./EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)**

(Predmet C-599/21 P)

(2022/C 95/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: AM.VI. Srl, Quinam Limited, pravni sljednik društva Fashioneast Sàrl (zastupnik: A. Camusso, M. Baghetti, *avvocati*, A. Boros, *ügyvéd*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 17. siječnja 2022. je odlučio da je žalba nedopuštena i da društva AM. VI. i Quinam Limited snose vlastite troškova.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2021. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) –
Gmina O./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej**

(Predmet C-612/21)

(2022/C 95/10)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Gmina O.

Druga stranka u postupku: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu ⁽¹⁾ vrijednost, osobito njezin članak 2. stavak 1., članak 9. stavak 1. i članak 13. stavak 1., tumačiti na način da općina (javno tijelo) postupa u svojstvu poreznog obveznika PDV-a kada provodi projekt čiji cilj je povećanje udjela obnovljivih izvora energije, obvezujući se na temelju građanskopravnog ugovora sklopljenog s vlasnicima nekretnina da će provesti i montirati sustave obnovljivih izvora energije na njihovim nekretninama te, nakon proteka određenog vremena, prenijeti vlasništvo nad tim sustavima na vlasnike nekretnina?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li u oporezivi iznos u smislu članka 73. te direktive uključiti sredstva sufinanciranja koja je općina (javno tijelo) primila iz europskih fondova za provedbu projekata koji se odnose na obnovljive izvore energije?

⁽¹⁾ SL L 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. listopada 2021. uputio Naczelny Sąd Administracyjny
(Poljska) – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej/Gminie L.**

(Predmet C-616/21)

(2022/C 95/11)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Druga stranka u žalbenom postupku: Gmina L.

Prethodno pitanje

Treba li odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu ⁽¹⁾ vrijednost, osobito njezin članak 2. stavak 1., članak 9. stavak 1. i članak 13. stavak 1., tumačiti na način da općinu (javno tijelo) treba smatrati poreznim obveznikom u vezi s provedbom programa za uklanjanje azbesta s nekretnina na njezinu području, čiji su vlasnici stanovnici koji na to ime ne snose nikakve troškove? Ili pak takva aktivnost predstavlja aktivnost koju općina kao javno tijelo poduzima s ciljem izvršavanja njezinih zadaća namijenjenih zaštiti zdravlja i života stanovnika i zaštiti okoliša u pogledu koje se općina ne smatra poreznim obveznikom PDV-a?

⁽¹⁾ SL L 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2021. uputio Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w
Warszawie (Poljska) – AR i dr./PK SA i dr.**

(Predmet C-618/21)

(2022/C 95/12)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AR i dr.

Tuženici: PK SA i dr.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 18. u vezi s člankom 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti⁽¹⁾ u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti tumačiti na način da mu se protive nacionalne odredbe u okviru kojih oštećena osoba, koja koristi pravo na izravno postupanje za naknadu štete na svojem vozilu koja je nastala u pogledu upotrebe motornih vozila, protiv društva za osiguranje koje pokriva građanskopravnu odgovornost osobe odgovorne za nezgodu, može od društva za osiguranje dobiti isključivo naknadu štete u iznosu stvarne i aktualne štete na njezinoj imovini, odnosno razliku između vrijednosti vozila u stanju prije nezgode i oštećenog vozila, koja je povećana za već stvarno nastale opravdane troškove popravka vozila i druge već stvarno nastale opravdane troškove koji su nastali zbog nezgode, dok bi, ako zahtijeva naknadu štete izravno od osobe odgovorne za nezgodu, mogla, po vlastitu izboru, umjesto naknade štete tražiti od nje povrat vozila u stanje prije nezgode (osoba odgovorna za nezgodu sama izvršava popravak ili ga izvršava servis kojem je ona platila)?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 18. u vezi s člankom 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti tumačiti na način da mu se protive nacionalne odredbe u okviru kojih oštećena osoba, koja koristi pravo na izravno postupanje za naknadu štete na svojem vozilu koja je nastala u pogledu upotrebe motornih vozila, protiv društva za osiguranje koje pokriva građanskopravnu odgovornost osobe odgovorne za nezgodu, može od društva za osiguranje dobiti, umjesto naknade štete u iznosu stvarne i aktualne štete na njezinoj imovini, odnosno razlike između vrijednosti vozila u stanju prije nezgode i oštećenog vozila, koja je povećana za već stvarno nastale opravdane troškove popravka vozila i druge već stvarno nastale opravdane troškove koji su nastali zbog nezgode, isključivo iznos koji predstavlja protuvrijednost troškova za povrat vozila u stanje prije štete, dok bi, ako zahtijeva naknadu štete izravno od osobe odgovorne za nezgodu, mogla, po vlastitu izboru, umjesto naknade štete tražiti od nje povrat vozila u stanje prije nezgode (a ne samo sredstava u tu svrhu)?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i niječnog odgovora na drugo pitanje, treba li članak 18. u vezi s člankom 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti tumačiti na način da mu se protive nacionalne odredbe u okviru kojih društvo za osiguranje, od kojeg je vlasnik oštećenog vozila u pogledu upotrebe motornih vozila zahtijevao plaćanje hipotetskih troškova koje nije snosio, ali bi morao snositi kad bi se odlučio na povrat vozila u stanje prije nezgode, može:
 - (a) uvjetovati tu isplatu time da oštećena osoba dokaže da stvarno namjerava popraviti vozilo na konkretan način i kod konkretnog mehaničara, za konkretnu cijenu dijelova i usluge, te prenijeti sredstva za taj popravak izravno tom mehaničaru (eventualno prodavatelju dijelova potrebnih za popravak), podložno povratu ako se ne ostvari cilj za koji su isplaćena ta sredstva, a ako to nije slučaj;
 - (b) uvjetovati tu isplatu time da se potrošač obveže da će u ugovorenom roku dokazati da je iskoristio isplaćena sredstva za popravak vozila ili da će ih vratiti društvu za osiguranje, a ako to nije slučaj;
 - (c) nakon isplate sredstava s naznakom svrhe plaćanja (načina njihova korištenja) i proteka potrebnog vremena tijekom kojeg je oštećena osoba mogla popraviti vozilo, zahtijevati od nje da dokaže da su sredstva iskorištena za popravak ili da ih vrati, tako da se ukloni mogućnost da se oštećena osoba obogati na šteti?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i niječnog odgovora na drugo pitanje, treba li članak 18. u vezi s člankom 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti tumačiti na način da mu se protive nacionalne odredbe u okviru kojih oštećena osoba, koja više nije vlasnik oštećenog vozila jer ga je prodala i za njega dobila novčani iznos, zbog čega više ne može popraviti vozilo, ne može stoga od društva za osiguranje koje pokriva građanskopravnu odgovornost osobe odgovorne za nezgodu zahtijevati plaćanje troškova popravka koji bi bio potreban da se oštećeno vozilo vrati u stanje prije štete, a njezino pravo na postupanje ograničava se na potraživanje od društva za osiguranje naknade štete u iznosu stvarne i aktualne štete na njezinoj imovini, odnosno razlike između vrijednosti vozila u stanju prije nezgode i iznosa dobivenog prodajom vozila koji je povećan za već stvarno nastale opravdane troškove popravka vozila i druge već stvarno nastale opravdane troškove koji su nastali zbog nezgode?

(¹) SL L 2009., L 263 , str. 11. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. listopada 2021. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – TB

(Predmet C-628/21)

(2022/C 95/13)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Podnositeljica zahtjeva: TB

Stranke u postupku: Castorama Polska Sp. z o.o., „Knor” Sp. z o.o.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 1. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog (¹) vlasništva tumačiti na način da se odnosi na mjeru zaštite prava intelektualnog vlasništva koja se priznaje samo ako se u okviru tog ili drugog postupka utvrdi da nositelj prava ima pravo na intelektualno vlasništvo?

u slučaju niječnog odgovora na pitanje 1.

2. Treba li članak 8. stavak 1. Direktive u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva tumačiti na način da je dovoljan *prima facie* dokaz da bi se ta mjera odnosila na postojeće pravo intelektualnog vlasništva te da nije potrebno dokazivati tu okolnost, osobito ako je zahtjevu za informacije o podrijetlu i distribucijskim mrežama robe ili usluga prethodio zahtjev za naknadu štete zbog povrede prava intelektualnog vlasništva?

(¹) SL 2004., L 157, str. 45. (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – P.C. H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

(Predmet C-642/21)

(2022/C 95/14)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bihor

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: P.C.H.

Tuženici: Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

uz sudjelovanje: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 9. stavka 1. Direktive Vijeća 2000/78/[E]Z od 20. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja ⁽¹⁾, u pogledu aspekta osiguravanja sudskog postupka „svim osobama koje smatraju da im je učinjena nepravda jer na njih nije primijenjeno načelo jednakog postupanja”, kao i odredbe članka 47. prvog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima u pogledu aspekta jamčenja prava „na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje” tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 211. točke (c) rumunjske Legee dialogului social nr. 62/2011 (Zakon br. 62/2011 o dijalogu između socijalnih partnera) kojom se predviđa da trogodišnji rok za podnošenje tužbe za naknadu štete počinje teći od „datuma kad je nastala šteta” neovisno o tome jesu li tužitelji znali za nastanak štete (i njezin opseg)?
2. Treba li odredbe članka 2. stavaka 1. i 2. te odredbe članka 3. stavka 1. točke (c) *in fine* Direktive Vijeća 2000/78/[E]Z od 20. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 1. stavka 2. Legee-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (Okvirni zakon br. 330 od 5. studenoga 2009. o jednakim plaćama osoblja koje se isplaćuju iz državnog proračuna), kako se tumači u Deciziji nr. 7/2019 (presuda br. 7/2019) (objavljena u *Monitorulu Oficial al României* (Službeni list Rumunjske) – br. 343/06.05.2019) koju je donijela Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska) nakon što je završen postupak povodom žalbe za zaštitu zakonitosti, u okolnostima u kojima tužitelj nije imao pravnu mogućnost da traži povećanje naknade u trenutku prijma u pravosudna tijela nakon datuma stupanja na snagu Zakona br. 330/2009, koji je normativni akt kojim se izričito predviđa da plaće jesu i ostaju isključivo one koje se propisuju [navedenim] zakonom, što je dovelo do stvaranja diskriminacije u pogledu plaće u odnosu na njegove kolege i na temelju kriterija dobi, a što zapravo znači da su samo stariji pravosudni dužnosnici, koji su na dužnost stupili prije siječnja 2010. (i koji su ostvarili prava na temelju presuda donesenih od 2006. do 2009., čije su izreke bile predmet tumačenja u 2019. na temelju presude (Înalte Curtee de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud)) br. 7/2019), ostvarili pravo na retroaktivnu isplatu plaća (koje su istovjetne plaćama čija se isplata zahtijeva u postupku povodom tužbe koja je predmet ovog postupka) tijekom prosinca 2019. odnosno siječnja 2020. za razdoblje od 2010. do 2015. iako je tijekom tog razdoblja i tužitelj obavljao dužnost državnog odvjetnika, izvršavao iste radne obveze, u istim uvjetima i u istoj instituciji?
3. Treba li odredbe Direktive 2000/78 tumačiti na način da im se protivi diskriminacija samo ako se ona temelji na jednom od kriterija iz članka 1. te direktive ili, suprotno tomu, protivi li se općenito tim odredbama, koje se eventualno dopunjuju drugim odredbama prava Unije, to da se u pogledu plaće prema jednom dužnosniku postupa drukčije nego prema drugom dužnosniku u slučaju kad obavlja isti posao, za istog poslodavca, [tijekom] istog razdoblja i u istim uvjetima?

(1) SL 2000., L 303, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69. i ispravak SL SL 2020., L 63, str. 9.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – F.O.L./Tribunalul Cluj

(Predmet C-643/21)

(2022/C 95/15)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bihor

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: F. O. L.

Tuženik: Tribunalul Cluj

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 9. stavka 1. Direktive Vijeća 2000/78/[E]Z od 20. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja⁽¹⁾ u pogledu aspekta osiguravanja sudskog postupka „svim osobama koje smatraju da im je učinjena nepravda jer na njih nije primijenjeno načelo jednakog postupanja“, kao i odredbe članka 47. prvog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima u pogledu aspekta jamčenja prava „na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje“ tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 211. točke (c) rumunjske Legee dialogului social nr. 62/2011 (Zakon br. 62/2011 o dijalogu između socijalnih partnera) kojom se predviđa da trogodišnji rok za podnošenje tužbe za naknadu štete počinje teći od „datuma kad je nastala šteta“ neovisno o tome jesu li tužitelji znali za nastanak štete (i njezin opseg)?
2. Treba li odredbe članka 2. stavaka 1. i 2. te odredbe članka 3. stavka 1. točke (c) in fine Direktive Vijeća 2000/78/[E]Z od 20. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 1. stavka 2. Legee-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (Okvirni zakon br. 330 od 5. studenoga 2009. o jednakim plaćama osoblja koje se isplaćuju iz državnog proračuna), kako se tumači u Decizii nr. 7/2019 (presuda br. 7/2019) (objavljena u Monitorulu Oficial al României (Službeni list Rumunjske) – br. 343/06.05.2019) koju je donijela Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska) nakon što je završen postupak povodom žalbe za zaštitu zakonitosti, u okolnostima u kojima tužitelj nije imao pravnu mogućnost da traži povećanje naknade u trenutku prijma u pravosudna tijela nakon datuma stupanja na snagu Zakona br. 330/2009, koji je normativni akt kojim se izričito predviđa da plaće jesu i ostaju isključivo one koje se propisuju [navedenim] zakonom, što je dovelo do stvaranja diskriminacije u pogledu plaće u odnosu na njegove kolege i na temelju kriterija dobi, a što zapravo znači da su samo stariji pravosudni dužnosnici, koji su na dužnost stupili prije siječnja 2010. (i koji su ostvarili prava na temelju presuda donesenih od 2006. do 2009., čije su izreke bile predmet tumačenja u 2019. na temelju presude (Înalte Curtee de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud) br. 7/2019), ostvarili pravo na retroaktivnu isplatu plaća (koje su istovjetne plaćama čija se isplata zahtijeva u postupku povodom tužbe koja je predmet ovog postupka) tijekom prosinca 2019. odnosno siječnja 2020. za razdoblje od 2010. do 2015. iako je tijekom tog razdoblja i tužitelj obavljao dužnost državnog odvjetnika, izvršavao iste radne obveze, u istim uvjetima i u istoj instituciji?
3. Treba li odredbe Direktive 2000/78 tumačiti na način da im se protivi diskriminacija samo ako se ona temelji na jednom od kriterija iz članka 1. te direktive ili, suprotno tomu, protivi li se općenito tim odredbama, koje se eventualno dopunjuju drugim odredbama prava Unije, to da se u pogledu plaće prema jednom dužnosniku postupa drukčije nego prema drugom dužnosniku u slučaju kad obavlja isti posao, za istog poslodavca, [tijekom] istog razdoblja i u istim uvjetima?

⁽¹⁾ SL 2000., L 303, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69. i ispravak SL 2020., L 63, str. 9.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – M.I.A., P.R.-M., V.-C.I.-C, F.C.R., P (prije T). Ș-B., D.R., P.E.E., F.I./Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați

(Predmet C-644/21)

(2022/C 95/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bihor

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: M.I.A., P.R.-M., V.-C.I.-C, F.C.R., P (prije T). Ș-B., D.R., P.E.E., F.I.

Tuženici: Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați

Uz sudjelovanje: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 9. stavka 1. Direktive Vijeća 2000/78/[E]Z od 20. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja ⁽¹⁾ u pogledu aspekta osiguravanja sudskog postupka „svim osobama koje smatraju da im je učinjena nepravda jer na njih nije primijenjeno načelo jednakog postupanja”, kao i odredbe članka 47. prvog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima u pogledu aspekta jamčenja prava „na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje” tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 211. točke (c) rumunjske Legee dialogului social nr. 62/2011 (Zakon br. 62/2011 o dijalogu između socijalnih partnera) kojom se predviđa da trogodišnji rok za podnošenje tužbe za naknadu štete počinje teći od „datuma kad je nastala šteta” neovisno o tome jesu li tužitelji znali za nastanak štete (i njezin opseg)?
2. Treba li odredbe članka 2. stavaka 1. i 2. te odredbe članka 3. stavka 1. točke (c) *in fine* Direktive Vijeća 2000/78/[E]Z od 20. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 1. stavka 2. Legee-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (Okvirni zakon br. 330 od 5. studenoga 2009. o jednakim plaćama osoblja koje se isplaćuju iz državnog proračuna), kako se tumači u Decizii nr. 7/2019 (presuda br. 7/2019) (objavljena u *Monitorulu Oficial al României* (Službeni list Rumunjske) – br. 343/06.05.2019) koju je donijela Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska) nakon što je završen postupak povodom žalbe za zaštitu zakonitosti, u okolnostima u kojima tužitelj nije imao pravnu mogućnost da traži povećanje naknade u trenutku prijma u pravosudna tijela nakon datuma stupanja na snagu Zakona br. 330/2009, koji je normativni akt kojim se izričito predviđa da plaće jesu i ostaju isključivo one koje se propisuju [navedenim] zakonom, što je dovelo do stvaranja diskriminacije u pogledu plaće u odnosu na njegove kolege i na temelju kriterija dobi, a što zapravo znači da su samo stariji pravosudni dužnosnici, koji su na dužnost stupili prije siječnja 2010. (i koji su ostvarili prava na temelju presuda donesenih od 2006. do 2009., čije su izreke bile predmet tumačenja u 2019. na temelju presude (Înalte Curtee de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud)) br. 7/2019), ostvarili pravo na retroaktivnu isplatu plaća (koje su istovjetne plaćama čija se isplata zahtijeva u postupku povodom tužbe koja je predmet ovog postupka) tijekom prosinca 2019. odnosno siječnja 2020. za razdoblje od 2010. do 2015. iako je tijekom tog razdoblja i tužitelj obavljao dužnost državnog odvjetnika, izvršavao iste radne obveze, u istim uvjetima i u istoj instituciji?
3. Treba li odredbe Direktive 2000/78 tumačiti na način da im se protivi diskriminacija samo ako se ona temelji na jednom od kriterija iz članka 1. te direktive ili, suprotno tomu, protivi li se općenito tim odredbama, koje se eventualno dopunjuju drugim odredbama prava Unije, to da se u pogledu plaće prema jednom dužnosniku postupa drukčije nego prema drugom dužnosniku u slučaju kad obavlja isti posao, za istog poslodavca, [tijekom] istog razdoblja i u istim uvjetima?

(1) SL 2000., L 303, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69. i ispravak SL 2020., L 63, str. 9.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2021. uputio Tribunalul Bihor (Rumunjska) – C.C.C., C.R.R., U.D.M./Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu

(Predmet C-645/21)

(2022/C 95/17)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bihor

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: C.C.C., C.R.R., U.D.M.

Tuženici: Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 9. stavka 1. Direktive Vijeća 2000/78/[E]Z od 20. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja ⁽¹⁾ u pogledu aspekta osiguravanja sudskog postupka „svim osobama koje smatraju da im je učinjena nepravda jer na njih nije primijenjeno načelo jednakog postupanja”, kao i odredbe članka 47. prvog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima u pogledu aspekta jamčenja prava „na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje” tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 211. točke (c) rumunjske Legee dialogului social nr. 62/2011 (Zakon br. 62/2011 o dijalogu između socijalnih partnera) kojom se predviđa da trogodišnji rok za podnošenje tužbe za naknadu štete počinje teći od „datuma kad je nastala šteta” neovisno o tome jesu li tužitelji znali za nastanak štete (i njezin opseg)?
2. Treba li odredbe članka 2. stavaka 1. i 2. te odredbe članka 3. stavka 1. točke (c) *in fine* Direktive Vijeća 2000/78/[E]Z od 20. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 1. stavka 2. Legee-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (Okvirni zakon br. 330 od 5. studenoga 2009. o jednakim plaćama osoblja koje se isplaćuju iz državnog proračuna), kako se tumači u Deciziji nr. 7/2019 (presuda br. 7/2019) (objavljena u *Monitorulu Oficial al României* (Službeni list Rumunjske) – br. 343/06.05.2019) koju je donijela Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska) nakon što je završen postupak povodom žalbe za zaštitu zakonitosti, u okolnostima u kojima tužitelj nije imao pravnu mogućnost da traži povećanje naknade u trenutku prijma u pravosudna tijela nakon datuma stupanja na snagu Zakona br. 330/2009, koji je normativni akt kojim se izričito predviđa da plaće jesu i ostaju isključivo one koje se propisuju [navedenim] zakonom, što je dovelo do stvaranja diskriminacije u pogledu plaće u odnosu na njegove kolege i na temelju kriterija dobi, a što zapravo znači da su samo stariji pravosudni dužnosnici, koji su na dužnost stupili prije siječnja 2010. (i koji su ostvarili prava na temelju presuda donesenih od 2006. do 2009., čije su izreke bile predmet tumačenja u 2019. na temelju presude (Înalte Curtee de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud)) br. 7/2019), ostvarili pravo na retroaktivnu isplatu plaća (koje su istovjetne plaćama čija se isplata zahtijeva u postupku povodom tužbe koja je predmet ovog postupka) tijekom prosinca 2019. odnosno siječnja 2020. za razdoblje od 2010. do 2015. iako je tijekom tog razdoblja i tužitelj obavljao dužnost državnog odvjetnika, izvršavao iste radne obveze, u istim uvjetima i u istoj instituciji?
3. Treba li odredbe Direktive 2000/78 tumačiti na način da im se protivi diskriminacija samo ako se ona temelji na jednom od kriterija iz članka 1. te direktive ili, suprotno tomu, protivi li se općenito tim odredbama, koje se eventualno dopunjuju drugim odredbama prava Unije, to da se u pogledu plaće prema jednom dužnosniku postupa drukčije nego prema drugom dužnosniku u slučaju kad obavlja isti posao, za istog poslodavca, [tijekom] istog razdoblja i u istim uvjetima?

(1) SL 2000., L 303, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69. i ispravak SL 2020., L 63, str. 9.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. studenoga 2021. uputio Bundesarbeitsgerichts (Njemačka) –
ZQ protiv Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen
Rechts**

(Predmet C-667/21)

(2022/C 95/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZQ

Tuženik: Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 2. točku (h) Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ (Opća uredba o zaštiti podataka) tumačiti na način da je medicinskoj službi fonda zdravstvenog osiguranja zabranjeno da obrađuje radnikove podatke koji se odnose na zdravlje i koji su preduvjet za procjenu radne sposobnosti tog radnika?

2. Ako Sud niječno odgovori na prvo pitanje, što dovodi do toga da u skladu s člankom 9. stavkom 2. točkom (h) Opće uredbe o zaštiti podataka dolazi u obzir iznimka od zabrane obrade podataka koji se odnose na zdravlje koja je utvrđena u članku 9. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka: treba li u slučaju kao što je ovaj osim uvjeta utvrđenih u članku 9. stavku 3. Opće uredbe o zaštiti podataka uzeti u obzir i druge zahtjeve u pogledu zaštite osobnih podataka i, ako je to potrebno, koji su to zahtjevi?
3. Ako Sud niječno odgovori na prvo pitanje, što dovodi do toga da u skladu s člankom 9. stavkom 2. točkom (h) Opće uredbe o zaštiti podataka dolazi u obzir iznimka od zabrane obrade podataka koji se odnose na zdravlje koja je utvrđena u članku 9. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka: ovisi li dopuštenost odnosno zakonitost obrade podataka koji se odnose na zdravlje u slučaju kao što je ovaj i o tome da treba biti ispunjen barem jedan od uvjeta koji se navode u članku 6. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka?
4. Je li članak 82. stavak 1. Opće uredbe o zaštiti podataka namijenjen posebnoj odnosno općoj prevenciji i treba li to uzeti u obzir prilikom određivanja iznosa nematerijalne štete koju je potrebno nadoknaditi na temelju članka 82. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka na teret voditelja obrade ili izvršitelja obrade?
5. Je li prilikom određivanja iznosa nematerijalne štete koju je potrebno nadoknaditi na temelju članka 82. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka relevantan stupanj krivnje voditelja obrade ili izvršitelja obrade? Konkretno, smije li se nepostojanje krivnje ili manji stupanj krivnje voditelja obrade ili izvršitelja obrade uzeti u obzir u njegovu korist?

(¹) Uredba (Eu) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016, L 119, str. 1)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. studenoga 2021. uputio Verwaltungsgericht Cottbus
(Njemačka) – Stadt Frankfurt (Oder) und FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH
protiv Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe**

(Predmet C-723/21)

(2022/C 95/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Cottbus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Tuženik: Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

Prethodna pitanja

1. a. Treba li članak 7. stavak 3. Direktive 2000/60/EZ (¹) tumačiti na način da su svi članovi javnosti na koje se projekt neposredno odnosi ovlašteni sudskim putem isticati povrede obveze
 - i) izbjegavanja pogoršanja kvalitete vodnih tijela potrebnih za dobivanje pitke vode
 - ii) smanjenja razine pročišćavanja potrebnog za dobivanje pitke vode,

pozivajući se na zaštitu trećih strana u svrhu zabrane pogoršanja podzemnih voda (vidjeti presude Suda od 28. svibnja 2020., Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18 (²), t. 132. i sljedeću točku, i od 3. listopada 2019., Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland i dr., C-197/18 (³), t. 40. i 42.)?

b. U slučaju niječnog odgovora na pitanje pod a):

U svakom slučaju, jesu li takvi tužitelji, kojima je povjereno zahvaćanje i pročišćavanje pitke vode, ovlašteni isticati povrede koje se odnose na zabrane i zahtjeve iz članka 7. stavka 3. Direktive 2000/60?

2. Sadržava li članak 7. stavak 3. Direktive 2000/60, osim zadaće dugoročnijeg planiranja u planovima upravljanja i programima mjera slično kao u članku 4. te direktive, obvezu zabrane odobrenja konkretnih projekata zbog povrede zabrane pogoršanja i za vodna tijela koja se nalaze izvan zaštitnih zona u smislu članka 7. stavka 3. druge rečenice te direktive (vidjeti presudu Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, t. 75.)?

3. Polazeći od toga da člankom 7. stavkom 3. Direktive 2000/60, za razliku od Priloga V. članku 4. te direktive, nisu predviđene posebne referentne vrijednosti za ispitivanje zabrane pogoršanja:

a. pod kojim uvjetima treba smatrati da dolazi do pogoršanja vodnog tijela i s time povezanog povećanja razine pročišćavanja potrebnog za dobivanje pitke vode?

b. Mogu li se relevantnom referentnom točkom za povećanje razine pročišćavanja i time za zabranu pogoršanja iz članka 7. stavka 3. Direktive 2000/60 smatrati granične vrijednosti utvrđene u Prilogu I. Direktivi Vijeća 98/83/EZ (⁴), što se sugerira člankom 7. stavkom 2. zadnjim dijelom rečenice Direktive 2000/60?

c. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje pod b):

Može li postojati povreda zabrane pogoršanja iz članka 7. stavka 3. Direktive 2000/60 ako u slučaju jedine znatne vrijednosti nije riječ o graničnoj vrijednosti utvrđenoj dijelom A ili B Priloga I., nego o takozvanom indikatorskom parametru u skladu s dijelom C Priloga I.?

4. Kada treba pretpostaviti da je u smislu propisa o pitkoj vodi riječ o povredi zabrane pogoršanja iz članka 7. stavka 3. Direktive 2000/60 (u pogledu kriterija za zabranu pogoršanja iz članka 4. te direktive vidjeti presudu Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, t. 119. i prethodnu presudu od 1. srpnja 2015., Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13 (⁵), t. 52.)?

a. Je li za pretpostavku da je riječ o povredi dovoljno svako pogoršanje

ili

b. mora postojati vjerojatnost da je prekoračen indikatorski parametar za sulfat od 250 mg/l

ili

c. mora postojati opasnost od potrebe poduzimanja korektivnih aktivnosti u smislu članka 8. stavka 6. Direktive 98/83 koje povećavaju napor pročišćavanja za dobivanje vode za piće?

5. Sadržava li članak 7. stavak 3. Direktive 2000/60 isto tako, osim materijalnih kriterija za ispitivanje, i zahtjeve u pogledu upravnog postupka za izdavanje odobrenja, odnosno, može li se sudska praksa Suda koja se odnosi na članak 4. te direktive primijeniti na opseg ispitivanja iz njezina članka 7. stavka 3. (vidjeti presudu Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18., drugo prethodno pitanje)?

6. Treba li nositelj projekta isto tako provesti procjenu s ciljem ispitivanja moguće povrede članka 7. stavka 3. Direktive 2000/60 čim se pokaže da projekt može povrijediti zahtjeve članka 7. stavka 3. te direktive?

7. Treba li ovdje isto tako smatrati i da procjena mora postojati u trenutku donošenja odluke koja se temelji na propisima o vodama te da stoga naknadno pribavljena procjena tijekom sudskog postupka ne može otkloniti nezakonitost odobrenja koje se temelji na propisima o vodama (vidjeti presudu Land Nordrhein-Westfalen C-535/18, t. 76. i t. 80. i sljedeće točke)?

8. Mogu li se zahtjevi i zabrane iz članka 7. stavka 3. Direktive 2000/60 pri odvagivanju u okviru odobravanja projekta prevladati u korist cilja koji se projektom želi ostvariti ako je primjerice napor koji je potrebno uložiti u pročišćavanje neznatan ili je cilj projekta osobito važan?
9. Primjenjuje li se članak 4. stavak 7. na članak 7. stavak 3. Direktive 2000/60?
10. Koje obveze koje nadilaze članak 4. Direktive 2000/60 proizlaze iz članka 7. stavka 2. te direktive, a da se moraju uzeti u obzir u okviru postupka za odobrenje projekta?

(¹) Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL. 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

(²) ECLI:EU:C:2020:391

(³) ECLI:EU:C:2019:824

(⁴) Direktiva Vijeća 98/83/EZ od 3. studenoga 1998. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (SL. 1998., L 330, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 6., str. 51.)

(⁵) ECLI:EU:C:2015:433

Žalba koju je 6. prosinca 2021. podnio Pilatus Bank plc protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 24. rujna 2021. u predmetu T-139/19, Pilatus Bank/ESB

(Predmet C-750/21 P)

(2022/C 95/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Pilatus Bank plc (zastupnik: O. Behrends, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka (ESB)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi pobijano rješenje;
- na temelju članka 264. UFEU-a, proglasi ništavom odluku ESB-a od 21. prosinca 2018. kojom se žalitelj obavještava da više nije nadležan za osiguranje vlastitog bonitetnog nadzora i poduzimanje mjera u vezi s tim;
- ako Sud nije u mogućnosti donijeti odluku o meritumu, vrati predmet Općem sudu kako bi odlučio o tužbi za poništenje; i
- naloži ESB-u snošenje žaliteljevih troškova i troškova ovog žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogrešno protumačio odredbe Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 (¹) time što je pogrešno pretpostavio da ESB više nije nadležan u odnosu na žalitelja zbog žaliteljeva gubitka licencije.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da Opći sud nije na odgovarajući način ispitao žaliteljeve tužbene razloge koji se ne odnose na navodnu nenadležnost ESB-a.

(¹) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2021. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – PJ/Eurowings GmbH

(Predmet C-751/21)

(2022/C 95/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PJ

Tuženik: Eurowings GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li riječ o „uskraćivanju ukrcaja na let/ uskraćenom ukrcaju” u smislu članka 4. i članka 2. točke (j) Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹) i ako se putnicima ukrcaj na dotični let ne uskrati tek na ukrcajnim vratima (izlaz za ukrcaj), nego već na šalteru za prijavu za let i oni zbog toga uopće ni ne mogu stići do ukrcajnih vrata (izlaza za ukrcaj)?
2. Je li za ispunjavanje uvjeta u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 261/2004 dovoljno da se putnik – u slučaju kada je vrijeme polaska u 6:20 sati, vrijeme ukrcaja u 5:50 i „zatvaranje izlaza za ukrcaj” u 6:05 sati (vremena navedena na ukrcajnoj propusnici) – nakon što je taksijem stigao u zračnu luku u 5:14 neposredno nakon toga (otprilike oko 5:16) nalazi na tuženikovu šalteru za prijavu za let? Je li to dovoljno osobito uzimajući u obzir i okolnost da je tuženik u 3:14 na dan leta putnika upozorio na to da je let vrlo popunjen te se ručna prtljaga mora predati na šalteru za prijavu leta? Nadalje, je li to dovoljno uzimajući u obzir tuženikovu obavijest da je šalter za prijavu za let u Hamburgu otvoren između 2 sata prije polaska i 40 minuta prije polaska?
3. Je li riječ o „uskraćenom ukrcaju/uskraćivanju ukrcaja na let” u smislu članka 4. i članka 2. točke (j) Uredbe (EZ) br. 261/2004 ako se tužitelja i njegovu obitelj s tuženikova šaltera za prijavu za let u 5:16 izravno uputi da predaju prtljagu na vrlo prometnim automatima za predaju prtljage zračne luke u Hamburgu, a koji unatoč pomoći tuženikovih zaposlenika ili zaposlenika zračne luke ne funkcioniraju ispravno, potom ga se pošalje na druge automate za predaju prtljage na kojima se ponovi neuspjeh prijave, tako da prvi automat koji prepoznaje prtljagu funkcionira tek u 5:40, ali u 5:41 odbije prijavu za let i tužitelja ponovno uputi na tuženikov šalter za prijavu za let na kojem mu pak priopće da je sada propustio let?
4. Uzmemo li se u obzir poteškoće prilikom automatizirane predaje prtljage, postoji li tužiteljeva podijeljena odgovornost, a time i njegovih suputnika, ako on jednostavno slijedi upute zaposlenika i automata te pritom previdi da je prošlo vrijeme za prijavu za let i dolazak na izlaz za ukrcaj? Treba li se tužitelju i njegovim suputnicima prigovoriti da nisu pravodobno pomislili na to da im se, s obzirom na poteškoće prilikom predaje prtljage, prtljaga pošalje naknadno? Bi li se od grupe putnika moglo očekivati da se podijeli na način da jedna osoba, primjerice tužitelj, ostane kod prtljage kako bi preostale osobe stigle na izlaz za ukrcaj? Bi li se to moglo očekivati osobito s obzirom na okolnost da je tužiteljevoj kćeri nakon operacije koljena bila smanjena pokretljivost zbog korištenja štaka, a tužiteljevoj punici zbog dobi i artroze?

5. U slučaju niječnog odgovora na prva tri pitanja: treba li članak 2. točku (j) Uredbe (EZ) br. 261/2004 tumačiti na način da je u slučaju u kojem putnici otprilike jedan sat prije polaska stanu u red ispred šaltera za prijavu za let za automate za predaju prtljage, ali zbog organizacijskih nedostataka zračnog prijevoznika (primjerice, nedovoljan broj otvorenih šaltera za prijavu za let, nedostatak osoblja, neobavještanje putnika putem razglasa) i/ili zbog smetnji na strani zračne luke (kvar automata za predaju prtljagu) na red na šalteru za prijavu za let dođu tek u trenutku (zatvaranja šaltera za prijavu za let) u kojem se putnici zbog toga više ne mogu ukrcati, riječ o „uskraćenom ukrcaju” u smislu članka 2. točke (j) Uredbe (EZ) br. 261/2004?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2021. uputio Cour de cassation (Francuska) –
Instrubel NV/Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services.**

(Predmet C-753/21)

(2022/C 95/22)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Instrubel NV

Tuženik: Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavke 2., 3. i 4. te članak 6. Uredbe (EZ) br. 1210/2003 (¹), kako je izmijenjena, tumačiti na način da:
- zamrznuta sredstva i ekonomski izvori do donošenja odluke o prijenosu mehanizmima nasljeđivanja iz Fonda za razvoj Iraka ostaju u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba, tijela ili subjekata povezanih s režimom bivšeg predsjednika Saddama Husseina na koje se odnosi zamrzavanje sredstava i ekonomskih izvora?
 - ili su ta zamrznuta sredstva u vlasništvu mehanizama nasljeđivanja iz Fonda za razvoj Iraka od stupanja na snagu uredbe kojom se u prilogima III. i IV. određuju fizičke i pravne osobe, javna tijela i subjekti povezani s režimom bivšeg predsjednika Saddama Husseina na koje se odnosi zamrzavanje sredstava i ekonomskih izvora?
2. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori da su sredstva i ekonomski izvori u vlasništvu mehanizama nasljeđivanja iz Fonda za razvoj Iraka, treba li članke 4. stavke 2., 3. i 4. i članak 6. Uredbe br. 1210/2003, kako je izmijenjena, tumačiti na način da im se protivi zapljena zamrznute imovine bez prethodnog odobrenja nadležnog nacionalnog tijela, koja je mjera bez atributivnog učinka kao što je to sudsko osiguranje ili zapljena koji su predviđeni francuskim Zakonikom o građanskim ovršnim postupcima? Ili pak te odredbe treba tumačiti na način da se njima zahtijeva odobrenje tog nacionalnog tijela tek u trenutku oslobađanja zamrznutih sredstava?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1210/2003 od 7. srpnja 2003. o određenim posebnim ograničenjima gospodarskih i financijskih odnosa s Irakom i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2465/96 (SL 2003, L 169, str. 6) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 1., str. 134.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2021. uputio Cour de cassation (Francuska) –
Montana Management Inc./Heerema Zwijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services**

(Predmet C-754/21)

(2022/C 95/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Montana Management Inc.

Tuženici: Heerema Zwijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavke 2., 3. i 4. te članak 6. Uredbe (EZ) br. 1210/2003 ⁽¹⁾, kako je izmijenjena, tumačiti na način da:
 - zamrznuta sredstva i ekonomski izvori do donošenja odluke o prijenosu mehanizmima nasljeđivanja iz Fonda za razvoj Iraka ostaju u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba, javnih tijela ili subjekata povezanih s režimom bivšeg predsjednika Saddama Husseina na koje se odnosi zamrzavanje sredstava i ekonomskih izvora?
 - ili su li ta zamrznuta sredstva u vlasništvu mehanizama nasljeđivanja iz Fonda za razvoj Iraka od stupanja na snagu uredbe kojom se u prilogima III. i IV. određuju fizičke i pravne osobe, javna tijela i subjekti povezani s režimom bivšeg predsjednika Saddama Husseina na koje se odnosi zamrzavanje sredstava i ekonomskih izvora?
2. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori da su sredstva i ekonomski izvori u vlasništvu mehanizama nasljeđivanja iz Fonda za razvoj Iraka, treba li članke 4. i 6. Uredbe br. 1210/2003, kako je izmijenjena, tumačiti na način da se provedba zapljene zamrznute imovine uvjetuje prethodnim odobrenjem nadležnog nacionalnog tijela? Ili pak te odredbe treba tumačiti na način da se njima zahtijeva odobrenje tog nacionalnog tijela tek u trenutku oslobađanja zamrznutih sredstava?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1210/2003 od 7. srpnja 2003. o određenim posebnim ograničenjima gospodarskih i financijskih odnosa s Irakom i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2465/96 (SL 2003., L 169, str. 6.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2021. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis
teismas (Litva) – „Brink’s Lithuania” UAB/Lietuvos bankas**

(Predmet C-772/21)

(2022/C 95/24)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: „Brink’s Lithuania” UAB

Druga stranka u žalbenom postupku: Lietuvos bankas

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 2. Odluke ESB/2010/14 ⁽¹⁾ tumačiti na način da osoba koja rukuje gotovinom i koja obavlja strojnu provjeru prikladnosti euronovčanica mora poštovati minimalne standarde iz tog pravila?

2. Ako se u skladu s člankom 6. stavkom 2. Odluke ESB/2010/14 minimalni standardi na koje se u tom članku upućuje primjenjuju samo na proizvođače uređaja za obradu novčanica (ali ne na osobe koje rukuju gotovinom), treba li članak 6. stavak 2. Odluke ESB/2010/14, u vezi s njezinim člankom 3. stavkom 5., tumačiti na način da mu se protivi odredba nacionalnog prava prema kojoj se obveza poštovanja tih minimalnih standarda primjenjuje na osobu koja rukuje gotovinom?
3. S obzirom na to da su objavljeni na internetskoj stranici ESB-a, jesu li minimalni standardi koji se odnose na strojnu provjeru prikladnosti euronovčanica strojevima za obradu novčanica, u skladu s načelom pravne sigurnosti i člankom 297. stavkom 2. UFEU-a te jesu li obvezujući za osobe koje rukuju gotovinom i može li se na njih pozvati kad je riječ o osobama koje rukuju gotovinom?
4. Protivi li se načelu pravne sigurnosti i članku 297. stavku 2. UFEU-a članak 6. stavak 2. Odluke ESB/2010/14 u dijelu u kojem se njime predviđa da se minimalni standardi za strojnu provjeru prikladnosti euronovčanica i njihove povremene izmjene objavljuju na internetskoj stranici ESB-a, te je li taj članak stoga nevaljan?

(¹) Odluka Europske središnje banke od 16. rujna 2010. o provjeri autentičnosti i prikladnosti euronovčanica te njihovu vraćanju u optjecaj (ESB/2010/14) (2010/597/EU) (SL 2010., L 267, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 7., str. 71.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2021. uputio Korkein oikeus (Finska) – C i CD

(Predmet C-804/21)

(2022/C 95/25)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: C, CD

Tuženik: Syyttäjä

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li se člankom 23. stavkom 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP (¹) u vezi s člankom 23. stavkom 5. te okvirne odluke da, ako zadržana osoba nije pravodobno predana, pravosudno tijelo izvršenja iz članka 6. stavka 2. Okvirne odluke odredi novi datum predaje i provjeri postoje li okolnosti na koje se ne može utjecati te jesu li ispunjeni potrebni uvjeti za zadržavanje ili je postupak u okviru kojeg sud ispituje te elemente samo na zahtjev stranaka također u skladu s Okvirnom odlukom? Ako se smatra da produljenje roka zahtijeva intervenciju pravosudnog tijela, podrazumijeva li nužno izostanak takve intervencije da su istekli rokovi predviđeni u Okvirnoj odluci te u tom slučaju zadržanu osobu treba pustiti na slobodu u skladu s člankom 23. stavkom 5. te okvirne odluke?
2. Treba li članak 23. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP tumačiti na način da pojam okolnosti na koje se ne može utjecati uključuje i pravne prepreke predaji koje se temelje na nacionalnom zakonodavstvu države članice izvršenja, kao što su zabrana izvršenja izrečena za vrijeme trajanja sudskog postupka ili pravo tražitelja azila da ostane u državi izvršenja dok se ne donese odluka o njegovu zahtjevu za azil?

(¹) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Gmina Kosakowo/Komisija

(Predmet T-209/15) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Infrastruktura zračne luke – Javno financiranje koje su općine Gdynia i Kosakowo dodijelile u korist zračne luke Gdynia-Kosakowo – Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i nalaže njezin povrat – Prednost – Načelo privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu – Utjecaj na trgovinu među državama članicama – Narušavanje tržišnog natjecanja – Povrat – Obveza obrazlaganja”)

(2022/C 95/26)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Gmina Kosakowo (Poljska) (zastupnik: M. Leśny, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë, K. Herrmann i A. Stobiecka-Kuik, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije (EU) 2015/1586 od 26. veljače 2015. o mjeri SA.35388 (13/C) (ex 13/NN i ex 12/N) – Poljska – Osnivanje trgovačkog društva Gdynia-Kosakowo Airport (SL 2015., L 250, str. 165.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Gmina Kosakowo snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Gmina Miasto Gdynia i Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo/Komisija

(Predmet T-263/15 RENV) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Infrastruktura zračne luke – Javno financiranje koje su općine Gdynia i Kosakowo dodijelile u korist zračne luke Gdynia-Kosakowo – Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i nalaže njezin povrat – Prednost – Načelo privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu – Utjecaj na trgovinu među državama članicama – Narušavanje tržišnog natjecanja – Povrat – Povlačenje odluke – Nepostojanje ponovnog pokretanja formalnog istražnog postupka – Postupovna prava zainteresiranih osoba – Prava obrane – Obveza obrazlaganja”)

(2022/C 95/27)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelji: Gmina Miasto Gdynia (Poljska), Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia, Poljska) (zastupnici: T. Koncewicz, M. Le Berre, K. Gruszecka-Spychała i P. Rosiak, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann, D. Recchia i S. Noë, agenti)

Intervenijent u potporu tužiteljima: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz i S. Żyrek, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje članka 2. do 5. Odluke Komisije (EU) 2015/1586 od 26. veljače 2015. o mjeri SA.35388 (13/C) (ex 13/NN i ex 12/N) – Poljska – Osnivanje trgovačkog društva Gdynia-Kosakowo Airport (SL 2015., L 250, str. 165.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Gmina Miasto Gdynia i društvo Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije nastale pred Sudom u predmetu C-56/18 P i pred Općim sudom u predmetima T-263/15 i T-263/15 RENV.
3. Republika Poljska snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 254, 3. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – EKETA/Komisija

(Predmet T-177/17) (¹)

(„Arbitražna klauzula – Ugovor Ask-it sklopljen u okviru šestog okvirnog programa – Prihvatljivi troškovi – Obavijest o terećenju koju je Komisija izdala radi povrata predujmljenih iznosa – Vjerodostojnost evidencija radnog vremena – Sukob interesa – Podugovaranje”)

(2022/C 95/28)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Katsimerou, T. Adamopoulos i J. Estrada de Solà, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, utvrđenje da je potraživanje iz Komisijine obavijesti o terećenju br. 3241615292 od 29. studenoga 2016., u skladu s kojom joj tužitelj mora naknaditi iznos od 211 185,95 eura subvencije koju je primio za studiju o istraživačkom projektu Ask-it neosnovano do iznosa od 89 126,11 eura i, s druge strane, da navedeni iznos odgovara prihvatljivim troškovima koje tužitelj nije dužan vratiti.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – EKETA/Komisija**(Predmet T-189/17) ⁽¹⁾****(„Arbitražna klauzula – Ugovor Humabio sklopljen u okviru šestog okvirnog programa – Prihvatljivi troškovi – Obavijest o terećenju koju je Komisija izdala radi povrata predujmljenih iznosa – Vjerodostojnost evidencija radnog vremena – Sukob interesa”)**

(2022/C 95/29)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Katsimerou, O. Verheecke, T. Adamopoulos i J. Estrada de Solà, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, utvrđenje da je potraživanje iz Komisijine obavijesti o terećenju br. 3241615288 od 29. studenoga 2016., u skladu s kojom joj tužitelj mora naknaditi iznos od 64 720,19 eura subvencije koju je primio za studiju o istraživačkom projektu Humabio neosnovano do iznosa od 10 436,36 eura i, s druge strane, da navedeni iznos odgovara prihvatljivim troškovima koje tužitelj nije dužan vratiti.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – EKETA/Komisija**(Predmet T-190/17) ⁽¹⁾****(„Arbitražna klauzula – Ugovor Cater sklopljen u okviru šestog okvirnog programa – Prihvatljivi troškovi – Obavijest o terećenju koju je izdala Komisija u svrhu povrata predujmljenih iznosa – Vjerodostojnost evidencija radnog vremena – Sukob interesa”)**

(2022/C 95/30)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Katsimerou, T. Adamopoulos i J. Estrada de Solà, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se, s jedne strane, traži utvrđenje toga da je potraživanje iz Komisijine obavijesti o terećenju br. 3241615289 od 29. studenoga 2016., u skladu s kojim tužitelj treba Komisiji naknaditi iznos od 172 992,15 eura bespovratnih sredstava koja je primio za studiju o istraživačkom projektu pod nazivom Cater, neosnovano u visini od 28 520,08 eura i kojim se, s druge strane, traži utvrđenje toga da navedeni iznos odgovara prihvatljivim troškovima koje tužitelj nije obvezan naknaditi.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Tužitelju Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 151, 15. 5. 2017.

**Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Apostolopoulou i
Apostolopoulou-Chrysanthaki/Komisija**

(U spojenim predmetima T-721/18 i T-81/19) (¹)

(„Izvanugovorna odgovornost – Ugovori o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljeni u okviru različitih programa Unije – Povreda ugovornih odredbi koju je počinilo društvo korisnik bespovratnih sredstava – Prihvatljivi troškovi – OLAF-ova istraga – Likvidacija društva – Povrat od članova navedenog društva – Prisilno izvršenje – Navodi koje su zastupnici Komisije iznijeli pred nacionalnim sudovima – Identifikacija tuženika – Povreda formalnih zahtjeva – Djelomična nedopuštenost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)

(2022/C 95/31)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Zoï Apostolopoulou (Atena, Grčka), Anastasia Apostolopoulou-Chrysanthaki (Atena) (zastupnik: D. Gkouskos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i T. Adamopoulos, agenti)

Predmet

Zahtjevi na temelju članka 268. UFEU-a kojima se, u biti, traži naknada štete koju su tužiteljice pretrpjele zbog navoda koje su pred Protodikeiom Athinon (Prvostupanjski sud u Ateni, Grčka) i Efeteiom Athinon (Zalbeni sud u Ateni, Grčka) iznijeli Komisijini zastupnici u okviru postupka povodom prigovora protiv izvršenja, u odnosu na tužiteljice, presuda od 16. srpnja 2014., Isotis/Komisija (T-59/11, EU:T:2014:679), i od 4. veljače 2016., Isotis/Komisija (T-562/13, neobjavljena, EU:T:2016:63).

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Zoï Apostolopoulou i Anastasiji Apostolopoulou-Chrysanthaki nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 54, 11. 2. 2019.

Presuda Općeg suda od 15. prosinca 2021. – Breyer/REA

(Predmet T-158/19) (¹)

(„Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Okvirni program za istraživanja i inovacije Obzor 2020. (2014. – 2020.) – Uredba (EU) br. 1290/2013 – Dokumenti o istraživačkom projektu „iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System” – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa treće osobe – Djelomično uskraćivanje pristupa – Prevladavajući javni interes”)

(2022/C 95/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Patrick Breyer (Kiel, Njemačka) (zastupnik: J. Breyer, odvjetnik)

Tuženik: Europska izvršna agencija za istraživanje (REA) (zastupnici: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, agenti, uz asistenciju R. van der Houta i C. Wagnera, odvjetnici)

Predmet

Tužba na temelju članka 263. UFEU-a kojom se zahtijeva poništenje odluke REA-e od 17. siječnja 2019. [ARES (2019) 266593] o djelomičnom pristupu dokumentima.

Izreka

1. Odluka Europske izvršne agencije za istraživanje (REA) od 17. siječnja 2019. [ARES (2019) 266593] se poništava, prvo, u dijelu u kojem REA nije odlučila o zahtjevu Patricka Breyera za pristup dokumentima o odobrenju projekta iBorderCtrl i, drugo, u dijelu u kojem je REA uskratila puni pristup dokumentu D 1.3, djelomičan pristup dokumentima D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 i D 2.3 i širi pristup dokumentima D 3.1, D 7.3 i D 7.8, u mjeri u kojoj ti dokumenti sadržavaju informacije koje nisu obuhvaćene izuzećem iz članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. P. Breyer će snositi vlastite troškove podnošenja svojeg dopisa od 23. ožujka 2021. i REA-ine troškove podnošenja njezinih očitovanja od 20. svibnja 2021.
4. P. Breyer snosit će polovinu vlastitih troškova koji nisu troškovi podnošenja njegova dopisa od 23. ožujka 2021.
5. REA će snositi vlastite troškove, izuzev troškova podnošenja svojih očitovanja od 20. svibnja 2021., te polovinu troškova P. Breyera koji nisu troškovi podnošenja dopisa P. Breyera od 23. ožujka 2021.

(¹) SL C 206, 17. 6. 2019.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – DD/FRA

(Predmet T-703/19) (¹)

(„Tužba za naknadu štete – Javna služba – Privremeno osoblje – Pokretanje upravne istrage – Članak 86. stavak 2. Pravilnika o osoblju – Obveza pružanja informacija – Trajanje postupka – Razumni rok – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Povjerljivost upravne istrage – Dužnost brižnog postupanja – Neimovinska šteta – Uzročna veza”)

(2022/C 95/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: DD (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnice, a zatim L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Agencija Europske unije za temeljna prava (zastupnici: M. O’Flaherty, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnik)

Predmet

Tužba na temelju članka 270. UFEU-a kojom se u biti zahtijeva naknada neimovinske štete *ex æquo et bono* procijenjene na 50 000 eura koju je tužitelj navodno pretrpio zbog pokretanja i vođenja upravne istrage u okviru FRA.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. DD će, osim vlastitih, snositi i troškove Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA).

(¹) SL C 432, 23. 12. 2019.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – HB/Komisija

(Predmet T-795/19) (¹)

(„Ugovori o javnoj nabavi usluga – Pružanje usluga tehničke podrške Visokom savetu sudstva – Odluka o smanjenju vrijednosti ugovora i povratu već isplaćenih iznosa – Tužba za poništenje i naknadu štete – Akt koji pripada u isključivo ugovorni okvir od kojega je neodvojiv – Nepostojanje arbitražne klauzule – Nedopuštenost – Nepostojanje štete odvojive od ugovora”)

(2022/C 95/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HB (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà i A. Katsimerou, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2019) 7319 *final* od 15. listopada 2019. o smanjenju iznosa koji se duguju na temelju ugovora CARDS/2008/166-429 i o povratu nezakonito isplaćenih iznosa i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 340. drugog stavka UFEU-a za, najprije, povrat svih iznosa koje je Komisija eventualno naplatila na temelju te odluke kao i za plaćanje posljednjeg izdanog računa uvećanog za zatezne kamate, potom, za oslobađanje bankarske garancije i naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog zakašnjelog oslobađanja te garancije i, naposljetku, za plaćanje simbolične naknade neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena u dijelu u kojem se zahtijeva poništenje Odluke Komisije C(2019) 7319 *final* od 15. listopada 2019. o smanjenju iznosa koji se duguju na temelju ugovora CARDS/2008/166-429 i o povratu nezakonito isplaćenih iznosa.
2. Tužba se odbija kao neosnovana u dijelu u kojem se zahtijeva utvrđenje izvanugovorne odgovornosti Europske unije.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 10, 13. 1. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – HB/Komisija**(Predmet T-796/19) ⁽¹⁾****(„Ugovori o javnoj nabavi usluga – Pružanje usluga tehničke podrške ukrajinskim tijelima – Odluka o smanjenju vrijednosti ugovora i povratu već isplaćenih iznosa – Tužba za poništenje i naknadu štete – Akt koji pripada u isključivo ugovorni okvir od kojega je neodvojiv – Nepostojanje arbitražne klauzule – Nedopuštenost – Nepostojanje štete odvojive od ugovora”)**

(2022/C 95/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HB (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà i A. Katsimerou, agenti)

Predmet

Kao prvo, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2019) 7318 *final* od 15. listopada 2019. o smanjenju iznosa koji se duguju na temelju ugovora TACIS/2006/101-510 i o povratu nezakonito isplaćenih iznosa i, kao drugo, zahtjev na temelju članka 340. drugog stavka UFEU-a za, s jedne strane, povrat svih iznosa koje je Komisija eventualno naplatila na temelju te odluke, uvećanih za zatezne kamate i, s druge strane, plaćanje simbolične naknade neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena u dijelu u kojem se zahtijeva poništenje Odluke Komisije C(2019) 7318 *final* od 15. listopada 2019. o smanjenju iznosa koji se duguju na temelju ugovora TACIS/2006/101-510 i o povratu nezakonito isplaćenih iznosa.
2. Tužba se odbija kao neosnovana u dijelu u kojem se zahtijeva utvrđenje izvanugovorne odgovornosti Europske unije.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 10, 13. 1. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Worldwide Spirits Supply/EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)**(Predmet T-870/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije CLEOPATRA QUEEN – Raniji nacionalni verbalni žig CLEOPATRA MELFINCO – Članci 15. i 57. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članci 18. i 64. Uredbe (EU) 2017/1001) – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijeg žiga – Proglašenje ništavosti”)**

(2022/C 95/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Worldwide Spirits Supply, Inc. (Tortola, Britanski Djevičanski Otoci) (zastupnik: S. Demetriou, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Melfinco S.A. (Schaan, Lihtenštajn) (zastupnik: M. Gioti, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. listopada 2019. (predmet R 1820/2018-4), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Melfinco i Worldwide Spirits Supply.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Worldwide Spirits Supply, Inc. nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvu Melfinco S.A. nalaže se snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Dr. Spiller/EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)

(Predmet T-6/20) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Alpenrausch Dr. Spiller – Raniji verbalni žig Europske unije RAUSCH – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2022/C 95/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dr. Spiller GmbH (Siegendorf, Njemačka) (zastupnici: J. Stock i M. Geitz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl, J. Schäfer, A. Söder i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Rausch AG Kreuzlingen (Kreuzlingen, Švicarska) (zastupnici: F. Stangl i S. Pilgram, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. listopada 2019. (predmet R 2206/2015-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Rausch Kreuzlingen i Dr. Spiller.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Dr. Spiller GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 68, 2. 3. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – EFFAS/EUIPO – CFA Institute (CEFA Certified European Financial Analyst)

(Predmet T-369/20) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije CEFA Certified European Financial Analyst – Raniji verbalni žig Europske unije CFA – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2022/C 95/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: European Federation of Financial Analysts' Societies (EFFAS) (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: S. Merico, G. Macías Bonilla i F. Miazetto, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: P. Villani, J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: G. Engels i W. May, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. ožujka 2020. (predmet R 1082/2019-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između CFA Institute i EFFAS-a.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 31. ožujka 2020. (R 1082/2019-5).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove kao i troškove European Federation of Financial Analysts' Societies (EFFAS).
3. CFA Institute snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 255, 3. 8. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Datax/REA

(Predmet T-381/20) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula – Sedmi okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) – Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava HELP i GreenNets – OLAF-ova istraga – Troškovi osoblja – Teret dokazivanja – Vjerodostojnost evidencija radnog vremena – Neprihvatljivost troškova koje je prijavio korisnik – Zahtjev za povrat – Obavijesti o terećenju – Zastara – Razuman rok – Proporcionalnost“)

(2022/C 95/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Datax sp. z o. o. (Wrocław, Poljska) (zastupnik: J. Bober, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija za istraživanje (REA) (zastupnici: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, agenti, uz asistenciju M. Le Berrea, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 272. UFEU-a i kojim se traži, kao prvo, dobivanje izjave o prihvatljivosti troškova osoblja koji se odnose na istraživača, kao drugo, utvrđenje neosnovanosti obveze plaćanja paušalne naknade štete i, kao treće, da se REA-i naloži da ne poduzima nikakvu drugu mjeru u odnosu na tužitelja u pogledu troškova osoblja istraživača u vezi sa sporazumima o bespovratnim sredstvima HELP i GreenNets.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Datax sp. z o. o. nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Magic Box Int. Toys/EUIPO – KMA Concepts (SUPERZINGS)

(Predmet T-549/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije SUPERZINGS – Raniji međunarodni figurativni žig ZiNG – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2022/C 95/40)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Magic Box Int. Toys SLU (Sant Cugat del Vallés, Španjolska) (zastupnici: J. L. Rivas Zurdo i E. López Leiva, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: KMA Concepts Ltd. (Mahé, Sejšeli) (zastupnici: C. Duch Fonoll i I. Osinaga Lozano, odvjetnice)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. lipnja 2020. (predmet R 2511/2019-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava KMA Concepts i Magic Box Int. Toys.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Magic Box Int. Toys SLU nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) te društva KMA Concepts Ltd.

(¹) SL C 348, 19. 10. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – MO/Vijeće

(Predmet T-587/20) (¹)

(„Javna služba – Dužnosnici – Premještaj po službenoj dužnosti – Razdoblje ocjenjivanja 2019. – Pravo na saslušanje – Odgovornost“)

(2022/C 95/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: MO (zastupnik: A. Guillerme, odvjetnica)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer, M. Alver i K. Kouri, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje odluke Vijeća od 19. studenoga 2019. o tužiteljevu premještanju u odjel [povjerljivo] i izvješća o njegovoj ocjeni za 2019. te, s druge strane, naknadu različitih imovinskih i neimovinskih šteta koje je on navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi MO nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 433, 14. 12. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Skechers USA/EUIPO (ARCH FIT)

(Predmet T-598/20) (¹)

(„**Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije ARCH FIT – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001**”)

(2022/C 95/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Skechers USA, Inc. II (Manhattan Beach, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: T. Holman, A. Reid, solicitors, J. Bogatz i Y. Stone, odvjetnice)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Scardocchia i V. Ruzek, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. srpnja 2020. (predmet R 2631/2019-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka ARCH FIT kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Skechers USA, Inc. II nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 390, 16. 11. 2020.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Fashion Energy/EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN)**(Predmet T-699/20) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije 1st AMERICAN – Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje orla ili drugu pticu grabljivicu – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Fonetska sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (UE) 2017/1001) – Članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001 – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)

(2022/C 95/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fashion Energy Srl (Milano, Italija) (zastupnici: T. Müller i F. Togo, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Rampini i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. Bogatz i Y. Stone, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. rujna 2020. (predmet R 426/2020-4), koji se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Retail Royalty i Fashion Energy.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Fashion Energy Srl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 28, 25. 1. 2021.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Bustos/EUIPO – Bicicletas Monty (motwi)**(Predmet T-159/21) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije motwi – Raniji nacionalni verbalni žig MONTY – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2022/C 95/44)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Dante Ricardo Bustos (Wenling, Kina) (zastupnik: A. Lorente Berges, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Raponi i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Bicicletas Monty, SA (Sant Feliú de Llobregat, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. siječnja 2021. (predmet R 289/2020-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Bicicletas Monty i D. R. Bustosa.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. siječnja 2021. (predmet R 289/2020-5).
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 182, 10. 5. 2021.

**Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Fidia farmaceutici/EUIPO – Stelis Biopharma
(HYALOSTEL ONE)**

(Predmet T-194/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava međunarodnog figurativnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig HYALOSTEL ONE – Raniji verbalni žig Europske unije HYALISTIL i raniji figurativni žig Europske unije HyalOne – Raniji međunarodni verbalni žig HYALO – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Obveza obrazlaganja”)

(2022/C 95/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italija) (zastupnici: R. Kunz-Hallstein i H. P. Kunz-Hallstein, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Sliwinska i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Stelis Biopharma Ltd (Karnataka, Indija)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. siječnja 2021. (predmet R 831/2020-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Fidia Farmaceutici i Stelis Biopharma.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 27. siječnja 2021. (predmet R 831/2020-5).
2. EUIPO će, osim vlastitih troškova, snositi troškove društva Fidia farmaceutici SpA u okviru ovog postupka.

(¹) SL C 217, 7. 6. 2021.

Presuda Općeg suda od 21. prosinca 2021. – Klymenko/Vijeće(Predmet T-195/21) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu”)

(2022/C 95/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Aleksandr Viktorovich Klymenko (Moskva, Rusija) (zastupnik: M. Phelippeau, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Lejeune i A. Vitro, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Vijeća (ZVSP) 2021/394 od 4. ožujka 2021. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2021., L 77, str. 29.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/391 od 4. ožujka 2021. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2021., L 77, str. 2.), u dijelu u kojem se tim aktima tužiteljevo ime zadržava na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Poništavaju se Odluka Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2021/391 od 4. ožujka 2021. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini u dijelu u kojem je ime Oleksandra Viktorovicha Klymenka zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuju te mjere ograničavanja.
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 206, 31. 5. 2021.

Rješenje Općeg suda od 17. prosinca 2021. – Theodorakis i Theodoraki/Vijeće(Predmet T-495/14) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost – Ekonomska i monetarna politika – Program potpore stabilnosti Cipra – Izjava Euroskupine od 16. i 25. ožujka 2013. u pogledu Cipra – Izjava predsjednika Euroskupine od 21. ožujka 2013. u pogledu Cipra – Pogrešna naznaka tuženika – Očita nedopuštenost”)

(2022/C 95/47)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Georgios Theodorakis (Khanía, Grčka), Maria Theodoraki (Khanía) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. de Gregorio Merino, E. Chatziioakeimidou i E. Dumitriu-Segnana, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis i S. Delaude, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknade štete koju su tužitelji pretrpjeli zbog izjava Euroskupine od 16. i 25. ožujka 2013. i izjave predsjednika Euroskupine od 21. ožujka 2013.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Georgiosu Theodorakis i Mariji Theodoraki nalaže se da, uz vlastite, snose i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 292, 1. 9. 2014.

Rješenje Općeg suda od 17. prosinca 2021. – Berry Investments/Vijeće

(Predmet T-496/14) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost – Ekonomska i monetarna politika – Program potpore stabilnosti Cipra – Izjave Euroskupine od 16. i 25. ožujka 2013. u pogledu Cipra – Izjava predsjednika Euroskupine od 21. ožujka 2013. u pogledu Cipra – Pogrešna naznaka tuženika – Očita nedopuštenost”)

(2022/C 95/48)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Berry Investments, Inc. (Monrovia, Liberija) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. de Gregorio Merino, E. Chatziioakeimidou i E. Dumitriu-Segnana, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis, B. Smulders i S. Delaude, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj pretrpio zbog izjava Euroskupine od 16. i 25. ožujka 2013. i izjave predsjednika Euroskupine od 21. ožujka 2013.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Društvu Berry Investments, Inc. nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 292, 1. 9. 2014.

Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2021. – CE/Odbor regija**(Predmet T-355/19 INTP) ⁽¹⁾****(„Postupak – Tumačenje presude – Nedopuštenost”)**

(2022/C 95/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: CE (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnica)

Tuženik: Odbor regija (zastupnici: M. Esparrago Arzadun i S. Bachotet, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za tumačenje presude od 16. lipnja 2021., CE/Odbor regija (T-355/19, EU:T:2021:369).

Izreka

1. Zahtjev za tumačenje se odbacuje kao nedopušten.
2. Osobi CE nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 255, 29. 7. 2019.

Rješenje Općeg suda od 8. prosinca 2021. – Alessio i dr./ESB**(Predmet T-620/20) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Oporavak i sanacija kreditnih institucija – Mjere rane intervencije – Odluka ESB-a da stavi društvo Banca Carige pod privremenu upravu – Naknadne odluke o produljenju – Rok za tužbu – Nepravodobnost – Nedopuštenost”)**

(2022/C 95/50)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Roberto Alessio (Torino, Italija) i 56 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu rješenju (zastupnici: M. Condinanzi, L. Boggio, M. Cataldo i A. Califano, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Sasetta i A. Pizzolla, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje, s jedne strane, ESB-ove odluke od 1. siječnja 2019. kojom se društvo Banca Carige SpA stavlja pod privremenu upravu i, s druge strane, odluke od 29. ožujka 2019. kojom se produljuje trajanje privremene uprave kao i naknadnih odluka o produljenju.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju Europske komisije.

3. Robertu Alessiju i drugim tužiteljima čija se imena nalaze u prilogu nalaže se da, uz vlastite, snose i troškove Europske središnje banke (ESB).
4. Europska komisija snosit će vlastite troškove u vezi sa zahtjevom za intervenciju.

(¹) SL C 390, 16. 11. 2020.

Rješenje Općeg suda od 2. prosinca 2021. – FC/EASO

(Predmet T-303/21) (¹)

(„Tužba za poništenje – Javna služba – Privremeno osoblje – Stegovni postupak – Zahtjev za suspenziju – Poziv na saslušanje pred stegovnim vijećem – Odgoda datuma saslušanja – Nepostojanje akta koji negativno utječe – Preuranjena tužba – Očita nedopuštenost”)

(2022/C 95/51)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: FC (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europski potporni ured za azil (zastupnici: P. Eyckmans i M. Stamatopoulou, agenti, uz asistenciju T. Bontincka, A. Guillermea i L. Burguina, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja akta koji je donio predsjednik stegovnog vijeća EASO-a [povjerljivo] kojim je saslušanje tužitelja, u okviru stegovnog postupka koji se protiv njega vodi, određeno za [povjerljivo].

Izreka

1. Tužba se odbija kao očito nedopuštena.
2. FC će snositi vlastite troškove kao i troškove koje je imao Europski potporni ured za azil (EASO).

(¹) SL C 289, 19. 7. 2021.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. prosinca 2021. – D’Amato i dr./Parlament

(Predmet T-722/21 R)

(„Privremena pravna zaštita – Članovi Parlamenta – Uvjeti pristupa zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada u vezi sa zdravstvenom krizom – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)

(2022/C 95/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Rosa D’Amato (Tarente, Italija), Claude Gruffat (Mulsans, Francuska), Damien Carême (Argenteuil, Francuska), Benoît Biteau (Sablonceaux, Francuska) (zastupnici: P. de Bandt, M. Gherghinaru i L. Panepinto, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Alves i A.-M. Dumbrăvan, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se želi suspendirati primjena Odluke Predsjedništva Europskog parlamenta od 27. listopada 2021. o izvanrednim pravilima o zdravlju i sigurnosti kojima se uređuje pristup zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. Ukida se rješenje od 15. studenoga 2021., D'Amato i dr./Parlament (T-722/21 R).
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. prosinca 2021. – Rookeni i dr./Parlament**(Predmet T-723/21 R)****(„Privremena pravna zaštita – Članovi Parlamenta – Uvjeti pristupa zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada u vezi sa zdravstvenom krizom – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)**

(2022/C 95/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Robert Jan Rookeni (Muiderberg, Nizozemska) i 8 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu rješenju (zastupnici: P. de Bandt, M. Gherghinaru i L. Panepinto, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Alves i A.-M. Dumbrăvan, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se želi suspendirati primjena Odluke Predsjedništva Europskog parlamenta od 27. listopada 2021. o izvanrednim pravilima o zdravlju i sigurnosti kojima se uređuje pristup zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. Ukida se rješenje od 15. studenoga 2021., Rookeni i dr./Parlament (T-723/21 R).
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. prosinca 2021. – IL i dr./Parlament**(Predmet T-724/21 R)****(„Privremena pravna zaštita – Javna služba – Uvjeti pristupa zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada u vezi sa zdravstvenom krizom – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)**

(2022/C 95/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: IL i 81 drugi tužitelj čija su imena navedena u prilogu rješenju (zastupnici: P. de Bandt, M. Gherghinaru i L. Panepinto, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: D. Boytha, S. Bukšek Tomac i L. Darie, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se želi suspendirati primjena Odluke Predsjedništva Europskog parlamenta od 27. listopada 2021. o izvanrednim pravilima o zdravlju i sigurnosti kojima se uređuje pristup zgradama Parlamenta u njegova tri mjesta rada.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. Ukida se rješenje od 15. studenoga 2021., IL i dr./Parlament (T-724/21 R).
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 8. prosinca 2021. – Atesos medical i dr./Komisija**(Predmet T-764/21)**

(2022/C 95/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Atesos medical AG (Aarau, Švicarska) i 7 drugih tužitelja (zastupnici: M. Meulenbelt, B. Natens i I. Willemyns, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi tuženikovu neobjavljenu odluku nepoznatog datuma u kojoj se pogrešno navodi istek imenovanja Schweizerische Vereinigung für Qualitäts- und Management Systeme (u daljnjem tekstu: SQS) kao tijela nadležnog za postupak ocjenjivanja sukladnosti medicinskih proizvoda u skladu s Direktivom br. 93/42/EEZ o medicinskim proizvodima i uklanja SQS iz baze podataka Europske komisije „Informacijski sustav prijavljenih i imenovanih tijela prema novom pristupu” s učinkom od 28. rujna 2021.; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio članak 296. UFEU-a i članak 5. stavke 1. i 2. te članak 13. stavak 2. UEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik zloupotrijebio svoje ovlasti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio članak 218. stavak 9. UFEU-a i članke 8., 18., 19. i 21. „Sporazuma o uzajamnom priznavanju između EU-a i Švicarske”⁽¹⁾, pravo na saslušanje iz članka 41. stavka 2. Povelje o temeljnim pravima, prava obrane i opće načelo *fraus omnia corrumpit*.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio članak 120. Uredbe (EU) No 2017/745⁽²⁾ i članke 1. (u vezi s člankom 20.) i 5. „Sporazuma o uzajamnom priznavanju između EU-a i Švicarske”, kao i opća načela djelotvornosti, pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja.

⁽¹⁾ Sporazum između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o uzajamnom priznavanju u vezi s ocjenom sukladnosti – Konačan akt – Zajedničke izjave – Obavijest o stupanju na snagu sedam sporazuma sklopljenih sa Švicarskom Konfederacijom u sektorima slobodnog kretanja osoba, zračnog i kopnenog prometa, javne nabave, znanstvene i tehnološke suradnje, uzajamnog priznavanja ocjene sukladnosti i trgovine poljoprivrednim proizvodima (SL 2002., L 114, str. 369.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 60., str. 370.) kako je izmijenjen Odlukom br. 2/2017 Odbora osnovanog u okviru sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o uzajamnom priznavanju u vezi s ocjenom sukladnosti od 22. prosinca 2017. o izmjeni poglavlja 2. o opremi za osobnu zaštitu, poglavlja 4. o medicinskim proizvodima, poglavlja 5. o plinskim napravama i kotlovima i poglavlja 19. o žičarama [2018/403] (SL 2018. L 72, str. 24.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o medicinskim proizvodima, o izmjeni Direktive 2001/83/EZ, Uredbe (EZ) br. 178/2002 i Uredbe (EZ) br. 1223/2009 te o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 90/385/EEZ i 93/42/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL 2017., L 117, str. 1. i ispravci SL 2019., L 117, str. 9., SL 2019., L 334, str. 165. i SL 2021., L 241, str. 7.)

Tužba podnesena 14. prosinca 2021. – Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC)**(Predmet T-780/21)**

(2022/C 95/56)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Rumunjska) (zastupnik: O. Anghel, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije LiLAC crne boje – prijava za registraciju br. 18 243 487

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. rujna 2021. u predmetu R 441/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom;
- poništi pobijanu odluku;
- prihvati prijavu za registraciju žiga br. 18 243 487 LiLAC za sve proizvode i usluge za koje je podnesena prijava;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- pogrešna primjena kriterija za analizu apsolutnih razloga za odbijanje utvrđenih sudskom praksom.

Tužba podnesena 10. siječnja 2022. – NV/EIB**(Predmet T-16/22)**

(2022/C 95/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: NV (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Europska investicijska banka

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je ova tužba dopuštena i osnovana;
posljedično
- poništi odluku od 5. veljače 2021. kojom se neprisutnost tužiteljice u razdobljima između 29. svibnja 2020. i 15. rujna 2020., 30. lipnja 2020. i 30. rujna 2020., 7. rujna 2020. i 7. studenoga 2020. te 3. studenoga 2020. i 8. siječnja 2021. smatra nepravilnom;

- ako je potrebno, poništi odluku od 1. listopada 2021. o odbijanju upravne žalbe podnesene 1. travnja 2021. protiv odluke od 5. veljače 2021.;
- poništi odluku od 20. travnja 2021. kojom se neprisutnost tužiteljice u razdoblju između 8. siječnja 2021. i 8. travnja 2021. smatra nepravilnom;
- poništi odluku od 3. svibnja 2021. kojom se neprisutnost tužiteljice u razdoblju između 8. travnja 2021. i 8. lipnja 2021. smatra nepravilnom;
- ako je potrebno, poništi odluku od 27. listopada 2021. o odbijanju upravne žalbe podnesene 18. lipnja 2021. protiv odluka od 20. travnja 2021. i od 3. svibnja 2021.;
- naloži EIB-u isplatu primitaka od rada za razdoblja između 29. svibnja 2020. i 8. siječnja 2021., 8. siječnja 2021. i 8. travnja 2021. te 8. travnja 2021. i 8. lipnja 2021., pri čemu se primici od rada moraju uvećati za zatezne kamate, a zatezne se kamate utvrđuju po kamatnoj stopi Europske središnje banke uvećanoj za dva postotna boda;
- naloži EIB-u plaćanje naknade štete tužiteljice;
- naloži EIB-u plaćanje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2.3, 3.3, 3.4 i 3.6 Priloga X. Administrativnim odredbama, povredi članka 34. Povelje u vezi s člancima 2.3, 3.3, 3.4 i 3.6 Administrativnih odredaba odnosno neovisno o njima, očitoj pogrešci u ocjeni, povredi dužnosti skrbi i zlouporabi prava.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze postupanja s dužnom pažnjom, povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i očite pogreške u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 33.b Pravilnika o osoblju i članka 11. Administrativnih odredaba.

Tužba podnesena 11. siječnja 2022. – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry (Oblik skutera)

(Predmet T-19/22)

(2022/C 95/58)

Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski

Stranke

Tužitelj: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italija) (zastupnici: F. Jacobacci i B. La Tella, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Zhejiang Zhongneng Industry Co. Ltd (Taizhou City, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik skutera) – žig Europske unije br. 11 686 482

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. listopada 2021. u predmetu R 359/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

podredno:

— poništi pobijanu odluku i vrati predmet na ponovno odlučivanje žalbenim vijećima kako bi jasno utvrdila u kojim je zemljama tužitelj žig Europske unije br. 11 686 482 valjan i/ili ima razlikovni karakter i, naprotiv, u kojim zemljama nema takav razlikovni karakter, na temelju dokaza koje je dostavio nositelj žiga;

u svakom slučaju:

— naloži tuženiku, na temelju članka 190. Poslovnika Općeg suda Europske unije, snošenje troškova postupka pred žalbenim vijećem;

— naloži EUIPO-u i eventualnom intervenijentu snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi

— Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009;

— povreda i/ili pogrešno tumačenje članka 7. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 i pogrešna ocjena dokaznih elemenata koje je dostavio nositelj žiga Europske unije.

Tužba podnesena 12. siječnja 2022. – NW/Komisija

(Predmet T-20/22)

(2022/C 95/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: NW (zastupnik: M. Velardo, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijane odluke u dijelu u kojem uključuju povrat isplaćenih mu iznosa;

— naloži Komisiji da mu uplati već vraćene iznose;

— naloži Komisiji snošenje troškova postupka;

— podredno, poništi pobijane odluke u dijelu u kojem uključuju povrat iznosa od 3 986,72 eura;

— osim toga, tužitelj zahtijeva plaćanje kamata na sve iznose kojih je vjerovnik od trenutka u kojem su mu trebali biti plaćeni, do stvarne isplate;

— tužitelj smatra da bi bilo pravedno da Opći sud, u slučaju odbijanja predmetne tužbe, Komisiji naloži barem snošenje vlastitih i njegovih troškova na temelju članka 135. Poslovnika, s obzirom na to da je Ured za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) s vremenom počinio više nepravilnosti, da „porezni odbitak nije lako uočiti na potvrdi o isplaćenoj plaći” te imajući u vidu jamstva koja je PMO pružio tužitelju, njegovu dobru vjeru koju je administracija priznala i činjenicu da je on (nemajući nikakav razlog da posumnja u visinu iznosa svoje plaće) tijekom tih godina preuzeo novčane obveze razmjerno tom iznosu (poput sklapanja ugovora o hipotekarnom zajmu za kupnju obiteljske kuće).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe protiv Komisijinih odluka od 6. odnosno 9. travnja 2021. i 4. svibnja 2021. o povratu iznosa koji su mu neosnovano uplaćeni na ime poreznog odbitka za djecu, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u tumačenju i primjeni članka 85. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije. U tom pogledu tužitelj smatra da nisu ispunjeni uvjeti za povrat preplaćenih iznosa, propisani u spomenutom članku.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja s obzirom na to da su u predmetnom slučaju, prema tužiteljevu mišljenju, ispunjena tri uvjeta za navedenu zaštitu na temelju mjerodavne sudske prakse.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja.

Tužba podnesena 12. siječnja 2022. – NY/Komisija**(Predmet T-21/22)**

(2022/C 95/60)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: NY (zastupnici: A. Champetier i S. Rodrigues, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglaši ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi prvu pobijanu odluku kao i, prema potrebi, drugu pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi protiv Komisijine odluke od 14. travnja 2021. kojom je odbijen zahtjev za naknadu štete podnesen 22. prosinca 2020., tužitelj se poziva na tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu i načela nepristranosti. Tužitelj smatra da u okviru ispitivanja zahtjeva za naknadu štete nije poštovan zahtjev nepristranosti, kako sa subjektivnog tako i s objektivnog gledišta.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na integritet i dostojanstvo te na postojanju nekoliko očitih pogrešaka u ocjeni. Tužitelj ističe da je tuženik povrijedio svoju obvezu očuvanja i zaštite njegova dostojanstva i integriteta s obzirom na nasilje koje su nad njim počinili zaštitari i čije utvrđenje sadržava nekoliko očitih pogrešaka u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti brižnog postupanja jer tužitelj nije dobio svu potporu koju je imao pravo očekivati od tuženika.

Tužba podnesena 11. siječnja 2022. – Grail/Komisija**(Predmet T-23/22)**

(2022/C 95/61)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Grail LLC (Menlo Park, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Little, *solicitor*, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate i A. Giraud, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije od 29. listopada 2021. o određivanju privremenih mjera na temelju članka 8. stavka 5. točke (a) Uredbe br. 139/2004 (Uredba o koncentracijama) u predmetu COMP/M.10493 – Illumina/GRAIL;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se osporava nadležnost Komisije za donošenje Odluke. Komisija nije nadležna za donošenje odluke na temelju članka 8. stavka 5. točke (a) Uredbe o koncentraciji ako Opći sud u predmetu T-227/21 donese odluku da je šest odluka o upućivanju koje je Komisija donijela 19. travnja 2021. na temelju članka 22. stavka 3. Uredbe o koncentraciji bilo nezakonito.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija prilikom tumačenja, primjene i obrazloženja pravnih zahtjeva za donošenje odluke na temelju članka 8. stavka 5. točke (a) Uredbe o koncentraciji počinila pogreške koje se tiču prava i činjenica.
 - Odluka je pogrešna u dijelu u kojem se zanemaruje da je društvo Illumina odvojilo obveze i obavijestilo Komisiju nakon što je preuzimanje dionice društva GRAIL Inc od strane društva Illumina spriječilo stranke da provedu koncentraciju u smislu članka 7. Uredbe o koncentraciji.
 - Odluka ne sadržava smislenu raspravu o uvjetima tržišnog natjecanja koji su postojali u trenutku njezina donošenja te se njome ne dokazuje kako je preuzimanje dionica društva GRAIL Inc od strane društva Illumina smanjilo učinkovito tržišno natjecanje ili bi smanjilo djelotvorno tržišno natjecanje prije nego bi Komisija mogla donijeti konačnu odluku o meritumu.
 - U odluci nije utvrđena hitnost koja bi opravdala određivanje privremenih mjera jer se ništa značajno u smislu učinaka na tržišno natjecanje na pogođenim tržištima ne bi moglo dogoditi tijekom nekoliko mjeseci između donošenja Odluke i donošenja odluke o meritumu o koncentraciji.
 - Odluka sadržava pogrešku koja se tiče prava s obzirom na to da se u njoj pretpostavlja da je Komisija na temelju članka 8. stavka 5. (a) Uredbe o koncentraciji ovlaštena odrediti privremene mjere s ciljem osiguravanja učinkovitosti hipotetske buduće odluke na temelju članka 8. stavka 4. Uredbe o koncentraciji.
 - Nametanje posebne obveze društvu GRAIL nije u skladu s člankom 8. stavkom 5. točkom (a) Uredbe o koncentraciji; nije nužno ni proporcionalno.

Tužba podnesena 17. siječnja 2022. – Canai Technology/EUIPO – WE Brand (HE&ME)

(Predmet T-25/22)

(2022/C 95/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Canai Technology Co. Ltd (Guangzhou, Kina) (zastupnici: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes i C. Marí Aguilar, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luksemburg)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga HE&ME u kojoj je naznačena Europska unija – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 426 777

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. studenoga 2021. u predmetu R 1390/2020-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u (i ako dođe do intervencije, drugoj stranci u postupku pred EUIPO-om) snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Rješenje Općeg suda od 20. prosinca 2021. – HS/Komisija

(Predmet T-848/19) ⁽¹⁾

(2022/C 95/63)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtoga vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 271, 17. 8. 2020.

Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2021. – The Floow/Komisija

(Predmet T-765/20) ⁽¹⁾

(2022/C 95/64)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 88, 15. 3. 2021.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2021. – El Corte Inglés/EUIPO – Yajun (PREMILITY)

(Predmet T-46/21) ⁽¹⁾

(2022/C 95/65)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 88, 15. 3. 2021.

Rješenje Općeg suda od 8. prosinca 2021. – VY/Komisija**(Predmet T-519/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 95/66)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 422, 18. 10. 2021.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR